

57

Besluit van 26 januari 1994, houdende regels betreffende de verlening en uitbetaling van geldelijke steun voor de ontwikkeling van bouwlocaties (Besluit locatiegebonden subsidies)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 16 juni 1993, nr. MJZ16693021, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op artikel 81 van de Woningwet;

Gezien het advies van de Rijksplanologische Commissie van 24 juli 1992;

Gezien het advies van de Raad voor de Volkshuisvesting van 8 december 1992, nr. 201;

Gezien het advies van de Raad van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van 9 december 1992;

De Raad van State gehoord (advies van 9 november 1993, nr. W08.93.0373);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 januari 1994, nr. MJZ 25194026, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I. ALGEMEEN

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. bevoegd gezag: bestuursorgaan van een samenwerkingsverband van gemeenten dat ten laste van een op voet van dit besluit toegekend budget geldelijke steun kan verlenen;

b. bebouwde kom: aaneengesloten bebouwing als opgenomen in de door het Centraal Bureau voor de Statistiek ontwikkelde woonplaats-indeling 1971, als nadien aangepast;

c. ontwikkelen van bouwlocaties: op bepaalde plaatsen in onderlinge samenhang bouwen van woningen en andere gebouwen, saneren van de bodem en aanleggen van voorzieningen op het terrein van verkeer en vervoer;

d. ontvanger: betrokken samenwerkingsverband van gemeenten als bedoeld in artikel 2;

e. uitvoeringscontract: overeenkomst waarin de Staat der Nederlanden, te dezen vertegenwoordigd door Onze Minister, een ontvanger en de provincie waarin het grondgebied van die ontvanger gelegen is, zich jegens elkaar hebben verbonden tot de daarin neergelegde wijze van ontwikkeling van bouwlocaties op dat grondgebied, welke overeenkomst mede omvat de wijze van afstemming op elkaar van de daartoe te ontplooiën activiteiten;

f. bouwgemeente: gemeente die een bouwlocatie op haar grondgebied ontwikkelt;

g. rente: rendement op staatsobligaties met een resterende looptijd van drie tot vijf jaar, als bekendgemaakt door het Centraal Bureau voor de Statistiek, of, indien dat rendement niet door het Centraal Bureau voor de Statistiek wordt bekendgemaakt, het door De Nederlandsche Bank N.V. aangenomen rendement op zodanige staatsobligaties;

h. interdepartementale commissie: Interdepartementale Commissie Groeikernen en Groeisteden, ingesteld bij koninklijk besluit van 25 maart 1977, Stcr. 79.

Artikel 2

Voor geldelijke steun op voet van dit besluit komen uitsluitend in aanmerking:

a. het samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeente Amsterdam deel uitmaakt;

b. het samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeente Rotterdam deel uitmaakt;

c. het samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeente 's-Gravenhage deel uitmaakt;

d. het samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeente Utrecht deel uitmaakt;

e. het samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeenten Eindhoven en Helmond deel uitmaken;

f. het samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeenten Enschede en Hengelo (O) deel uitmaken en

g. het samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeenten Arnhem en Nijmegen deel uitmaken.

HOOFDSTUK II. VOORBEREIDINGSFASE

Afdeling 1. De totstandkoming van het uitvoeringscontract

Artikel 3

Onze Minister beslist omtrent de ondertekening van het uitvoeringscontract na tussenkomst van de interdepartementale commissie en de Rijksplanologische Commissie overeenkomstig artikel 4.

Artikel 4

1. Onze Minister stelt binnen acht weken na ontvangst van een ontwerp voor een uitvoeringscontract dat de instemming van de beoogde partijen bij dat contract heeft, de interdepartementale commissie in de gelegenheid een zienswijze omtrent dat ontwerp aan hem kenbaar te maken.

2. De interdepartementale commissie kan binnen acht weken nadat zij daartoe in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze aan Onze Minister doen toekomen.

3. Onze Minister stelt, na ontvangst van de zienswijze van de interdepartementale commissie of, indien deze commissie niet of niet tijdig een zienswijze aan hem kenbaar heeft gemaakt, na het verloop van de termijn, bedoeld in het tweede lid, de Rijksplanologische Commissie in de gelegenheid een zienswijze omtrent het ontwerp aan hem kenbaar te maken.

4. De Rijksplanologische Commissie doet binnen acht weken nadat zij daartoe in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze aan Onze Minister toekomen. Zij betreft een zienswijze van de interdepartementale commissie bij haar zienswijze.

Artikel 5

1. Een uitvoeringscontract omvat in elk geval:

a. de gedurende de contractperiode op het grondgebied van de ontvanger te ontwikkelen bouwlocaties;

b. het tijdstip waarop de contractperiode begint, welk tijdstip steeds op 1 januari van een jaar wordt gesteld, en het tijdstip waarop deze eindigt, welk tijdstip samenvalt met het tijdstip van de melding van de voltooiing van de bouwlocaties op het grondgebied van de ontvanger ingevolge artikel 26, eerste lid, of artikel 28, eerste lid;

c. een verdeling van de contractperiode in tijdvakken, waarbij per tijdvak het aantal aan de woningvoorraad toe te voegen woningen wordt aangegeven, met dien verstande dat het laatste tijdvak begint op het tijdstip, bedoeld in onderdeel e, en dat als aantal in dat tijdvak aan de woningvoorraad toe te voegen woningen nul wordt aangegeven;

d. het tijdvak waarover de ontvanger het verslag, bedoeld in artikel 22, eerste lid, uitbrengt, welk tijdvak samenvalt met een of meer tijdvakken als bedoeld in onderdeel c, en welk tijdvak niet minder dan twee vijfde deel en niet meer dan drie vijfde deel uitmaakt van de contractperiode zonder inbegrip van het laatste tijdvak, bedoeld in onderdeel c;

e. het beoogde tijdstip van voltooiing van de ontwikkeling van de bouwlocaties;

f. de wijze van afstemming in een tijdvak als bedoeld in onderdeel c tussen de bouw van woningen en andere gebouwen, de sanering van de bodem en de aanleg van voorzieningen op het terrein van verkeer en vervoer;

g. het totale aantal ten minste aan de woningvoorraad toe te voegen woningen;

h. de gehanteerde rente, waarvoor wordt uit gegaan van de gemiddelde rente over de vijf kalenderjaren die direct voorafgaan aan het tijdstip van ondertekening van het uitvoeringscontract, en

i. hetgeen ingevolge de artikelen 17, eerste lid, eerste en derde volzin, en 25, eerste lid, derde volzin, daarin dient te worden opgenomen.

2. Het uitvoeringscontract voor een samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeente Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht deel uitmaakt, omvat voorts in elk geval het aantal ten minste aan de woningvoorraad toe te voegen woningen voor iedere te ontwikkelen bouwlocatie binnen de bebouwde kom van de betrokken genoemde gemeente, waarop bedrijfsterreinen gelegen zijn die niet meer als zodanig in gebruik zijn. Het uitvoeringscontract voor een andere ontvanger dan een zodanig samenwerkingsverband omvat voorts in elk geval het aantal aan de woningvoorraad toe te voegen woningen voor iedere te ontwikkelen bouwlocatie buiten de bebouwde kom.

Artikel 6

1. Het uitvoeringscontract omvat voorts in elk geval het totale aantal woningen waarmee en het aantal woningen in de sociale-bouwsector waarmee door de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan de

gemeente Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht deel uitmaakt de woningvoorraad wordt uitgebreid door het ontwikkelen van in dat contract aan te geven nieuwe bouwlocaties, of waarmee door de overige ontvangers de woningvoorraad wordt uitgebreid door het ontwikkelen van bouwlocaties buiten de bebouwde kom, welk aantal ten hoogste gelijk is aan 30 procent van het totale aantal woningen waarmee de woningvoorraad wordt uitgebreid door het ontwikkelen van die bouwlocaties.

2. Indien het aantal woningen in de marktsector waarmee door de in het eerste lid genoemde samenwerkingsverbanden van gemeenten de woningvoorraad wordt uitgebreid door het ontwikkelen van in het uitvoeringscontract aan te geven bouwlocaties in en aan de stad, of waarmee door de overige ontvangers de woningvoorraad wordt uitgebreid door het ontwikkelen van bouwlocaties binnen de bebouwde kom, hoger is dan een derde deel van het totale aantal woningen waarmee de woningvoorraad wordt uitgebreid door het ontwikkelen van die bouwlocaties, kan, in afwijking van het eerste lid, het in dat lid eerstbedoelde aantal woningen dienovereenkomstig hoger zijn dan 30 procent van het totale aantal woningen waarmee de woningvoorraad wordt uitgebreid door het ontwikkelen van de in dat lid bedoelde bouwlocaties.

3. Voor de toepassing van dit artikel:

a. wordt de uitbreiding van de woningvoorraad, of van een deel daarvan, berekend door het aantal in het kader van de ontwikkeling van bouwlocaties daaraan toe te voegen woningen te verminderen met het aantal in dat kader daaraan te onttrekken woningen;

b. wordt onder woningen in de sociale-bouwsector verstaan:

1°. de in het kader van de ontwikkeling van bouwlocaties aan de woningvoorraad toe te voegen woningen waarvan de geraamde kosten van het verkrijgen in eigendom niet hoger zijn dan f 154 000 en

2°. de op het tijdstip waarop de contractperiode begint bestaande woningen die door een gemeente of toegelaten instelling worden verhuurd, en de op dat tijdstip bestaande woningen die door de eigenaar worden bewoond en met betrekking tot welke op dat tijdstip een besluit van overheidswege tot verlening van, aan die eigenaar als begunstigde ten goede komende, geldelijke steun ten behoeve van het verkrijgen in eigendom daarvan van toepassing is en

c. wordt onder woningen in de marktsector verstaan:

1°. de in het kader van de ontwikkeling van bouwlocaties aan de woningvoorraad toe te voegen woningen waarvan de geraamde kosten van het verkrijgen in eigendom hoger zijn dan f 154 000 en

2°. de op het tijdstip waarop de contractperiode begint bestaande woningen die niet begrepen zijn onder de in onderdeel b, onder 2°, bedoelde woningen.

4. De bedragen, genoemd in het derde lid, onderdelen b, onder 1°, en c, onder 1°, worden bij ministeriële regeling gewijzigd, indien daartoe aanleiding bestaat als gevolg van wijziging van de prijzen van het bouwen van woningen.

Afdeling 2. De berekening van de budgetten

§ 1. Algemene bepaling

Artikel 7

1. Ten behoeve van de berekening van de budgetten verstrekken de ontvangers aan Onze Minister plattegronden van hun grondgebied, waarop de begrenzing van de bebouwde kom van, en de ligging van de te ontwikkelen bouwlocaties in elk van de bouwgemeenten is aangegeven.

2. Indien naar het oordeel van Onze Minister een plattegrond als bedoeld in het eerste lid voor wat betreft de begrenzing van de bebouwde

kom afwijkt van de woonplaatsindeling, bedoeld in artikel 1, onderdeel b, houdt hij bij de berekening van de budgetten de begrenzing van de bebouwde kom volgens die woonplaatsindeling aan.

§ 2. De berekening van de budgetten voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht deel uitmaakt

Artikel 8

1. Het budget voor een samenwerkingsverband van gemeenten waarvan de gemeente Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht deel uitmaakt, wordt berekend volgens een formule die bij ministeriële regeling wordt vastgesteld met als leidraad slechts:

a. de verhouding tussen de krachtens artikel 5, eerste lid, onderdeel g, in de betrokken uitvoeringscontracten neergelegde taakstelling voor de woningbouw voor dat samenwerkingsverband, en de geraamde woningvoorraad op 1 januari 1995 in de bouwgemeenten die van dat samenwerkingsverband deel uitmaken, en

b. de verhouding tussen die geraamde woningvoorraad en de oppervlakte van het grondgebied van die bouwgemeenten.

2. Er wordt een toeslag op de in het eerste lid bedoelde budgetten berekend, met als leidraad slechts de mate waarin in de gemeente Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht woningen aan de woningvoorraad worden toegevoegd op bouwlocaties binnen de bebouwde kom waarop bedrijfsterreinen gelegen zijn die niet meer als zodanig in gebruik zijn. De toeslag wordt besteed aan het ontwikkelen van bouwlocaties in de betrokken genoemde gemeente, indien de bedrijfsterreinen laatstelijk voor 1 januari 1990 in gebruik waren, tenzij die gemeente van die besteding afziet ten gunste van een andere bouwgemeente die van het betrokken samenwerkingsverband van gemeenten deel uitmaakt en die toeslag besteedt aan het ontwikkelen van bouwlocaties met laatstelijk voor 1 januari 1990 in gebruik zijnde bedrijfsterreinen.

3. Er kan een toeslag op de in het eerste lid bedoelde budgetten worden berekend, indien de betrokken ontvanger ten genoegen van Onze Minister aannemelijk maakt dat zonder een zodanige toeslag de beoogde ontwikkeling van een of meer bouwlocaties in financieel opzicht niet mogelijk is, en dat ten behoeve van die ontwikkeling financiële middelen dienen te worden ingezet wegens kosten voor:

a. verwerving van percelen grond die niet produktief te maken zijn;

b. verwerving van percelen grond waarop zodanig kort vóór die verwerving kassen zijn gebouwd dat die ontwikkeling gepaard gaat met een aanzienlijke derving van in die kassen geïnvesteerd vermogen;

c. sanering van de bodem onder kassen, in welke kosten geen tegemoetkoming mogelijk is op voet van artikel 48 van de Wet bodembescherming, of

d. voorbereiding van en toezicht op de aanleg van hoofdinfrastructuurwerken.

§ 3. De berekening van de budgetten voor de overige ontvangers

Artikel 9

Ten behoeve van de berekening van de budgetten voor de andere ontvangers dan die, bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef, verstrekken die ontvangers aan Onze Minister, met gebruikmaking van een door hem vast te stellen formulier:

a. het aantal op hun grondgebied geprojecteerde woningen dat in het kader van de ontwikkeling van bouwlocaties aan de woningvoorraad

wordt toegevoegd, waarbij het aantal binnen de bebouwde kom en, per bouwlocatie, het aantal buiten de bebouwde kom aan de woningvoorraad toe te voegen woningen afzonderlijk wordt aangegeven;

b. de uit een oogpunt van ruimtelijke ordening door hen beoogde ontwikkeling van bouwlocaties, voor zover deze buiten de bebouwde kom gelegen zijn;

c. de financiële gegevens met betrekking tot de te ontwikkelen bouwlocaties, voor zover deze buiten de bebouwde kom gelegen zijn, en

d. de gegevens inzake de door hen beoogde mate van dichtheid van de woningbouw op de te ontwikkelen bouwlocaties, voor zover deze buiten de bebouwde kom gelegen zijn.

Artikel 10

Onze Minister berekent geen budget voor een andere ontvanger dan die, bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef, indien deze niet ten genoegen van Onze Minister aannemelijk heeft gemaakt, dat met de door hem beoogde ontwikkeling van bouwlocaties:

a. de behoeften van de inwoners van het betrokken samenwerkingsverband van gemeenten op het gebied van wonen, werken en verzorging overwegend binnen dat samenwerkingsverband zullen worden vervuld;

b. zo veel mogelijk voorrang wordt gegeven aan het bouwen van nieuwe woningen in of zo dicht mogelijk bij bestaand stedelijk gebied;

c. wordt gestreefd naar verscheidenheid in het aanbod van woningen naar in elk geval prijs en grootte en

d. een bijdrage wordt geleverd aan het behoud van open ruimten tussen het bebouwde grondgebied van de betrokken ontvangers en dat van de aangrenzende gemeenten.

Artikel 11

Onze Minister beoordeelt de gegevens, bedoeld in artikel 9, onderdelen c en d, aan de hand van bij ministeriële regeling vast te stellen normen inzake:

a. de naar zijn oordeel aanvaardbare kosten voor de ontwikkeling van de in die onderdelen bedoelde bouwlocaties of delen van die bouwlocaties, onderscheiden in normen voor kosten die ongeacht de plaatselijke omstandigheden worden gemaakt en normen voor kosten in verband met plaatselijk verschillende omstandigheden, en

b. de naar zijn oordeel na hun ontwikkeling te verwachten opbrengsten van die bouwlocaties, welke opbrengsten worden geraamd aan de hand van bij die regeling vast te stellen normen voor de dichtheid van woningbouw op die bouwlocaties.

Artikel 12

1. Onze Minister stelt als uitkomst van de beoordeling, bedoeld in artikel 11, per ontvanger en per bouwlocatie het saldo vast tussen de kosten en de opbrengsten, bedoeld in dat artikel.

2. Onze Minister kan besluiten een of meer bouwlocaties buiten de bebouwde kom of gedeelten daarvan al dan niet te betrekken bij de berekening van een budget voor een andere ontvanger dan die, bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef, indien:

a. de grootte van een ingevolge het eerste lid vastgesteld saldo daartoe naar zijn oordeel aanleiding geeft of

b. er een of meer te ontwikkelen bouwlocaties op het grondgebied van de ontvanger zijn, waarvoor het saldo tussen de kosten en de opbrengsten minder nadelig is dan een ingevolge het eerste lid voor een bouwlocatie vastgesteld saldo.

3. Onze Minister betreft bij een besluit als bedoeld in de aanhef van het

tweede lid de gevolgen van dat besluit voor het bereiken van de doelstellingen van het rijksbeleid inzake de volkshuisvesting en de ruimtelijke ordening.

Artikel 13

1. Een budget voor een andere ontvanger dan die, bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef, bedraagt de som van:

a. het bedrag dat wordt verkregen door het aantal op zijn grondgebied in het kader van de ontwikkeling van bouwlocaties binnen de bebouwde kom aan de woningvoorraad toe te voegen woningen te vermenigvuldigen met f 3 000, en

b. 50 procent van het bedrag waarmee de kosten voor de te ontwikkelen bouwlocaties op diens grondgebied, voor zover betrekking hebbend op het buiten de bebouwde kom aan de woningvoorraad toevoegen van woningen, de opbrengsten van die bouwlocaties, voor zover betrekking hebbend op die toevoeging, overtreffen.

2. Onze Minister stelt een budget voor een andere ontvanger dan die, bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef, lager vast dan de som, bedoeld in de aanhef van het eerste lid, of stelt het op nul, indien bij een vaststelling overeenkomstig het eerste lid de blijkens de begrotingswet beschikbare bedragen voor de ontwikkeling van bouwlocaties zouden worden overschreden.

HOOFDSTUK III. DE VERLENING VAN DE GELDELIJKE STEUN

§ 1. Toekenning en uitbetaling van budgetten

Artikel 14

Onze Minister verleent geldelijke steun voor de ontwikkeling van bouwlocaties door het ingevolge artikel 8 of 13 berekende budget aan de betrokken ontvanger toe te kennen.

Artikel 15

Een budget wordt slechts toegekend, indien een uitvoeringscontract tot stand is gekomen dat voldoet aan de artikelen 5 en 6.

Artikel 16

Onze Minister maakt een besluit tot toekenning van een budget als bedoeld in artikel 14 bekend aan de ontvanger voor 1 oktober van het jaar dat direct voorafgaat aan het eerste kalenderjaar van de contractperiode, of, indien het uitvoeringscontract op die datum of een latere datum in eerstbedoeld jaar tot stand komt, terstond na die totstandkoming. Hij geeft bij de bekendmaking aan op welke wijze de hoogte van het budget is berekend.

Artikel 17

1. Onze Minister betaalt een toegekend budget voor de ontwikkeling van bouwlocaties uit als jaarlijkse bijdrage in een reeks van jaarbedragen, waarvan het aantal en de hoogte in het uitvoeringscontract worden opgenomen. Buiten de gevallen, bedoeld in de artikelen 18, tweede lid, en 25, eerste lid, tweede volzin, worden de jaarbedragen slechts gewijzigd in overeenstemming tussen Onze Minister en de ontvanger. De wijzigingen worden in het uitvoeringscontract opgenomen.

2. Bij de toepassing van het eerste lid houdt Onze Minister op een door

hem te bepalen wijze rekening met de bedragen die als gevolg van toepassing van artikel 18, 20, vierde lid, 21, 23, vierde lid, 24 of 25, of als gevolg van een onherroepelijk geworden besluit tot gehele of gedeeltelijke intrekking als bedoeld in artikel 23, zesde lid, of 27 kunnen worden verrekend of teruggevorderd.

3. Het eerste jaarbedrag van een budget wordt uitbetaald voor 1 juli van het eerste kalenderjaar van de contractperiode. De volgende jaarbedragen worden telkens voor 1 juli van aaneengesloten daaropvolgende kalenderjaren uitbetaald.

Artikel 18

1. De nog uit te betalen jaarbedragen worden jaarlijks verhoogd of verlaagd met het percentage waarmee het prijsindexcijfer voor investeringen in woningen en gebouwen blijkens de gegevens van het Centraal Planbureau stijgt onderscheidenlijk daalt. De eerste verhoging of verlaging vindt plaats op 31 december van het eerste kalenderjaar dat volgt op de ondertekening van het uitvoeringscontract en met gebruikmaking van het in dat kalenderjaar door het Centraal Planbureau geraamde percentage, bedoeld in de eerste volzin, over dat kalenderjaar. De volgende verhogingen of verlagingen vinden steeds een jaar later op gelijke wijze plaats.

2. Onze Minister kan alle eerstvolgend uit te betalen jaarbedragen met een voor al die jaarbedragen gelijk percentage wijzigen, indien de mate van beschikbaarheid van kasmiddelen daar naar zijn oordeel aanleiding toe geeft.

§ 2. Jaarlijkse mededeling over de ontwikkeling van de bouwlocaties

Artikel 19

Het bevoegd gezag doet jaarlijks voor 15 september, voor het eerst in het tweede kalenderjaar van de contractperiode, aan Onze Minister een mededeling toekomen, waarin het verklaart dat de betrokken ontvanger het uitvoeringscontract zal nakomen, dan wel zijn vertrouwen uitspreekt in de nakoming van dat contract door die ontvanger, dan wel meldt dat die ontvanger niet kan voldoen aan één of meer verplichtingen uit dat contract.

Artikel 20

1. Onze Minister bevestigt binnen vier weken de ontvangst van de mededeling, bedoeld in artikel 19.

2. Indien de mededeling niet tijdig is gedaan, geeft hij daarvan kennis aan het bevoegd gezag binnen acht weken na het verloop van de termijn, genoemd in artikel 19.

3. Onze Minister stelt bij de in het tweede lid bedoelde kennisgeving een termijn van ten hoogste acht weken binnen welke de mededeling alsnog moet worden gedaan.

4. Indien het bevoegd gezag de mededeling niet binnen de krachtens het derde lid gestelde termijn doet, kan Onze Minister de uitbetaling van het budget geheel of gedeeltelijk opschorten.

5. De opschorting wordt opgeheven op het tijdstip waarop naar het oordeel van Onze Minister blijkt dat het bevoegd gezag alsnog de in artikel 19 bedoelde mededeling heeft gedaan. De door de opschorting niet uitbetaalde jaarbedragen worden terstond na de opheffing van de opschorting uitbetaald, of zo spoedig als daarvoor kasmiddelen beschikbaar zijn, doch uiterlijk zes maanden na die opheffing.

Artikel 21

Indien de in artikel 19 bedoelde mededeling inhoudt dat niet kan worden voldaan aan één of meer verplichtingen uit het uitvoeringscontract, en, in overeenstemming tussen Onze Minister en de betrokken ontvanger, het uitvoeringscontract zodanig wordt gewijzigd dat wel aan die verplichtingen kan worden voldaan, wijzigt Onze Minister het betrokken budget dienovereenkomstig onder toepassing van artikel 8 of 13, eerste lid.

§ 3. Verslaglegging en naleving van de voorwaarden

Artikel 22

1. Het bevoegd gezag brengt binnen acht weken na het verloop van het tijdvak, eerstbedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel d, op een formulier volgens het model in bijlage I A bij dit besluit, aan Onze Minister verslag uit over de voortgang van de ontwikkeling van de in het betrokken uitvoeringscontract genoemde bouwlocaties.

2. Van het verslag maakt een vergelijking deel uit tussen de rente, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel h, en de rente over het tijdvak, eerstbedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel d, voor welke laatstbedoelde rente wordt uitgegaan van de gemiddelde rente over de vijf kalenderjaren die direct voorafgaan aan het begin van dat tijdvak.

3. Het verslag gaat vergezeld van een verklaring omtrent de getrouwheid van dat verslag, omtrent de getrouwe naleving van de gestelde voorwaarden en omtrent de getrouwe naleving van het uitvoeringscontract, voor zover de inhoud daarvan uitvoering geeft aan de artikelen 5 en 6, welke verklaring is afgegeven door een registeraccountant in de zin van de Wet op de Registeraccountants, of door een Accountant-Administratieconsulent in de zin van de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten ten aanzien van wie bij de inschrijving in het in artikel 36, eerste lid, van laatstgenoemde wet bedoelde register een aantekening is geplaatst als bedoeld in artikel 36, derde lid, van die wet. De verklaring wordt opgesteld met inachtneming van de bijlagen II A en II B bij dit besluit.

Artikel 23

1. Onze Minister bevestigt binnen vier weken de ontvangst van het verslag, bedoeld in artikel 22, eerste lid.

2. Indien het verslag niet tijdig of naar het oordeel van Onze Minister onvolledig is uitgebracht, geeft hij daarvan kennis aan het bevoegd gezag binnen acht weken na het verloop van de termijn, genoemd in artikel 22, eerste lid, onderscheidenlijk na ontvangst van dat verslag.

3. Onze Minister stelt bij de in het tweede lid bedoelde kennisgeving een termijn van ten hoogste acht weken binnen welke het verslag alsnog moet worden uitgebracht of aangevuld.

4. Indien het bevoegd gezag het verslag niet binnen de krachtens het derde lid gestelde termijn uitbrengt of aanvult, kan Onze Minister de uitbetaling van het budget geheel of gedeeltelijk opschorten.

5. De opschorting wordt opgeheven op het tijdstip waarop naar het oordeel van Onze Minister blijkt dat het bevoegd gezag het verslag alsnog heeft uitgebracht of aangevuld. De door de opschorting niet uitbetaalde jaarbedragen worden terstond na de opheffing van de opschorting uitbetaald, of zo spoedig als daarvoor kasmiddelen beschikbaar zijn, doch uiterlijk zes maanden na die opheffing.

6. Indien het bevoegd gezag een jaar na het verloop van de termijn, genoemd in artikel 22, eerste lid, het verslag niet heeft uitgebracht of

aangevuld, kan Onze Minister het besluit tot toekenning van het budget geheel of gedeeltelijk intrekken.

Artikel 24

1. Indien uit het verslag, bedoeld in artikel 22, eerste lid, naar het oordeel van Onze Minister blijkt dat de ontvanger zich niet heeft gehouden aan het onderdeel van het uitvoeringscontract, genoemd in artikel 5, eerste lid, onderdeel c, kan Onze Minister de uitbetaling van het budget geheel of gedeeltelijk opschorten.

2. De opschorting wordt opgeheven op het tijdstip waarop naar het oordeel van Onze Minister blijkt dat de ontvanger alsnog aan het in het eerste lid bedoelde onderdeel van het uitvoeringscontract voldoet. De door de opschorting niet uitbetaalde jaarbedragen worden terstond na de opheffing van de opschorting uitbetaald, of zo spoedig als daarvoor kasmiddelen beschikbaar zijn, doch uiterlijk zes maanden na die opheffing.

Artikel 25

1. Het budget wordt als gevolg van een vergelijking als bedoeld in artikel 22, tweede lid, verhoogd of verlaagd, indien de gemiddelde rente over het tijdvak, eerstbedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel d, meer dan één procentpunt afwijkt van de rente, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel h. Bij een zodanige verhoging of verlaging wordt het aantal of de hoogte van de jaarbedragen, bedoeld in artikel 17, eerste lid, gewijzigd. De wijzigingen worden in het uitvoeringscontract opgenomen.

2. Voor elk vol procentpunt dat de afwijking, bedoeld in het eerste lid, bedraagt, bedraagt de verhoging of verlaging 1,56 procent van een gedeelte van het budget dat wordt berekend naar rato van het gedeelte, dat het tijdvak dat loopt vanaf het einde van het in artikel 5, eerste lid, onderdeel d, eerstbedoelde tijdvak tot en met het tijdstip, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel e, uitmaakt van de contractperiode zonder inbegrip van het laatste tijdvak, bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel c. Het in de eerste volzin genoemde percentage kan bij ministeriële regeling worden gewijzigd.

Artikel 26

1. Het bevoegd gezag brengt binnen acht weken na het tijdstip waarop ingevolge het uitvoeringscontract de ontwikkeling van de bouwlocaties op het grondgebied van de ontvanger dient te zijn voltooid, op een formulier volgens het model in bijlage I B bij dit besluit, aan Onze Minister verslag uit over die voltooiing.

2. Artikel 23 is van overeenkomstige toepassing.

3. Artikel 22, derde lid juncto bijlagen II A en II B bij dit besluit, is van overeenkomstige toepassing, indien in het verslag, bedoeld in het eerste lid, de voltooiing van de ontwikkeling van de bouwlocaties op het grondgebied van de ontvanger wordt gemeld.

Artikel 27

1. Indien uit het verslag, bedoeld in artikel 26, eerste lid, naar het oordeel van Onze Minister blijkt dat de ontvanger zich niet heeft gehouden aan één of meer van de onderdelen van het uitvoeringscontract, genoemd in de artikelen 5, eerste lid, onderdelen a en g, en tweede lid, en 6, eerste lid, aan artikel 6, tweede lid, of aan artikel 8, tweede lid, tweede volzin, en de ontvanger in dat verslag niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich alsnog aan die bepalingen zal houden, kan Onze

Minister het besluit tot toekenning van het budget geheel of gedeeltelijk intrekken.

2. Onze Minister kan een besluit tot toekenning van een budget voorts geheel of gedeeltelijk intrekken, indien de gegevens op grond waarvan het budget is toegekend zodanig onjuist blijken te zijn, dat, waren de juiste gegevens bekend geweest, een ander besluit zou zijn genomen.

Artikel 28

1. Indien in het verslag, bedoeld in artikel 26, eerste lid, niet is gemeld dat de ontwikkeling van de bouwlocaties op het grondgebied van de ontvanger is voltooid, meldt het bevoegd gezag die voltooiing aan Onze Minister binnen vier weken na die voltooiing, op een formulier volgens het model in bijlage I B bij dit besluit.

2. De artikelen 22, derde lid juncto bijlagen II A en II B bij dit besluit, en 23 zijn van overeenkomstige toepassing. Artikel 27 is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de zinsnede «en de ontvanger (...) zal houden,» niet van toepassing is.

HOOFDSTUK IV. VERDERE BEPALINGEN

Artikel 29

1. Onze Minister kan van dit besluit of de daarop berustende bepalingen afwijken of afwijking daarvan toestaan ten behoeve van experimenten die naar zijn oordeel in het belang van de volkshuisvesting zijn. De eerste volzin vindt slechts toepassing nadat een door Onze Minister aangewezen instantie een zienswijze over het betrokken experiment naar voren heeft gebracht.

2. Onze Minister kan besluiten, dat een afwijking als bedoeld in het eerste lid van kracht blijft in gevallen dat het experiment is afgesloten, hij dat experiment als zodanig geslaagd beschouwt, dat dit naar zijn oordeel tot wijziging van dit besluit zou moeten leiden, en die wijziging nog niet van kracht is geworden en in werking is getreden.

Artikel 30

Op het tijdstip waarop het bij koninklijke boodschap van 11 maart 1993 ingediende voorstel van wet, houdende voorzieningen ter bevordering van de totstandkoming van regionaal bestuur in daartoe aangewezen gebieden (Kaderwet bestuur in verandering) (Kamerstukken I 1993/94, 23 048, nr. 196), nadat het tot wet is verheven, in werking treedt:

a. wordt in artikel 1, onder vernummering van de onderdelen a tot en met h in b tot en met i, een onderdeel ingevoegd, luidend:

a. regionaal openbaar lichaam: regionaal openbaar lichaam als bedoeld in de Kaderwet bestuur in verandering;;

b. komt artikel 1, onderdeel b (nieuw), te luiden:

b. algemeen bestuur: algemeen bestuur van een regionaal openbaar lichaam, in zijn hoedanigheid van bestuursorgaan dat ten laste van een op voet van dit besluit toegekend budget geldelijke steun kan verlenen;;

c. wordt in artikel 1, onderdeel e (nieuw) «samenwerkingsverband van gemeenten» vervangen door «regionaal openbaar lichaam»;

d. komt artikel 2 te luiden:

Artikel 2

Uitsluitend de regionale openbare lichamen komen in aanmerking voor geldelijke steun op voet van dit besluit.;

- e. wordt in artikel 5, eerste volzin, «samenwerkingsverband van gemeenten» vervangen door «regionaal openbaar lichaam»;
- f. wordt in artikel 5, tweede volzin, «samenwerkingsverband» vervangen door «openbaar lichaam»;
- g. wordt in artikel 6, eerste en tweede lid, «samenwerkingsverbanden van gemeenten» vervangen door «regionale openbare lichamen»;
- h. wordt in artikel 7, tweede lid, «onderdeel b» vervangen door «onderdeel c»;
- i. wordt in het opschrift van paragraaf 2 van afdeling 2 van hoofdstuk II «samenwerkingsverbanden van gemeenten» vervangen door «regionale openbare lichamen»;
- j. wordt in artikel 8, eerste lid, aanhef, «samenwerkingsverband van gemeenten» vervangen door «regionaal openbaar lichaam»;
- k. wordt in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, «samenwerkingsverband» telkens vervangen door «openbaar lichaam»;
- l. wordt in artikel 8, tweede lid, tweede volzin, «samenwerkingsverband van gemeenten» vervangen door «regionaal openbaar lichaam»;
- m. wordt in artikel 10, onderdeel a, «betrokken samenwerkingsverband van gemeenten» vervangen door «betrokken regionaal openbaar lichaam» en «dat samenwerkingsverband» vervangen door «dat openbaar lichaam»;
- n. wordt in de artikelen 19, 20, tweede, vierde en vijfde lid, 22, eerste lid, 23, tweede, vierde, vijfde en zesde lid, 26, eerste lid, en 28, eerste lid, «bevoegd gezag» vervangen door «algemeen bestuur»;
- o. wordt in bijlage I A en I B, telkens in de tekst onder het vierde gedachtenstreepje van het onderdeel, getiteld «Prestaties (conform het Besluit locatiegebonden subsidies)», «samenwerkingsverbanden van gemeenten» vervangen door «regionale openbare lichamen» en
- p. wordt in bijlage II A, in de punten 2, onder a, en 4 van het onderdeel, getiteld «Richtlijnen:», «bevoegd gezag» vervangen door: algemeen bestuur.

HOOFDSTUK V. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 31

De overeenkomsten, strekkende tot de ontwikkeling van bouwlocaties, die voor de inwerkingtreding van dit besluit zijn gesloten, staan gelijk aan uitvoeringscontracten, indien die overeenkomsten tot stand zijn gekomen op een gelijke wijze als voor de totstandkoming van uitvoeringscontracten in artikel 4 bepaald, en die overeenkomsten datgene omvatten wat een uitvoeringscontract ingevolge de artikelen 5 en 6 dient te omvatten.

Artikel 32

1. Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.
2. Indien op het tijdstip van inwerkingtreding van het tot wet verheven wetsvoorstel, genoemd in artikel 30, dit besluit nog niet in werking is getreden, treedt artikel 30, in afwijking in zoverre van het eerste lid, in werking op dat tijdstip.

Artikel 33

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit locatiegebonden subsidies.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 8 maart 1994, nr. 47.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 26 januari 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. Heerma

Uitgegeven de *derde* februari 1994

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

bij artikel 22, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies

Verslag als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies over het tijdvak

Het uitbetaalde jaarbedrag:	f
Restantbedrag van voorgaande jaren:	f
Verhogingen of verlagingen van het budget als gevolg van redenen genoemd in het aanhangsel:	+/- $\frac{f}{f}$
Beschikbaar budget:	$\frac{f}{f}$

Bestedingen in het kader van het Besluit locatiegebonden subsidies voor de ontwikkeling van bouwlocaties:	- $\frac{f}{f}$
Restantbedrag (f 0 indien negatief):	$\frac{f}{f}$

- Prestaties (conform het Besluit locatiegebonden subsidies):
- de bouwlocaties (benoemd) die in het tijdvak, eerstbedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel d, zijn ontwikkeld;
 - het aantal woningen dat in dat tijdvak aan de woningvoorraad is toegevoegd;
 - het totale aantal woningen waarmee en het aantal woningen in de sociale-bouwsector waarmee in dat tijdvak de woningvoorraad op de in het uitvoeringscontract aangegeven nieuwe bouwlocaties of op bouwlocaties buiten de bebouwde kom is uitgebreid;
 - voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan de gemeente Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht deel uitmaakt: het aantal in dat tijdvak aan de woningvoorraad toegevoegde woningen voor iedere ontwikkelde bouwlocatie binnen de bebouwde kom, waarop bedrijfsterreinen gelegen zijn die niet meer als zodanig in gebruik zijn;
 - voor de overige ontvangers: het aantal in dat tijdvak aan de woningvoorraad toegevoegde woningen voor iedere ontwikkelde bouwlocatie buiten de bebouwde kom en
 - de vergelijking, bedoeld in artikel 22, tweede lid.

bij de artikelen 26, eerste lid, en 28, eerste lid, van het Besluit
locatiegebonden subsidies

**Verslag als bedoeld in artikel 26, eerste lid, van het Besluit
locatiegebonden subsidies over het tijdvak ..., en melding van
voltooiing als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van dat besluit**

Het uitbetaalde jaarbedrag:	f
Restantbedrag van voorgaande jaren:	f
Verhogingen of verlagingen van het budget als gevolg van redenen genoemd in het aanhangsel:	+/- $\frac{f}{f}$
Beschikbaar budget:	$\frac{f}{f}$
Bestedingen in het kader van het Besluit locatiegebonden subsidies voor de ontwikke- ling van bouwlocaties:	
Restantbedrag (f 0 indien negatief):	$-\frac{f}{f}$

Prestaties (conform het Besluit locatiegebonden subsidies):

- de bouwlocaties (benoemd) die zijn ontwikkeld;
- het totale aantal woningen dat aan de woningvoorraad is toegevoegd;
- het totale aantal woningen waarmee en het aantal woningen in de sociale-bouwsector waarmee de woningvoorraad op de in het uitvoeringscontract aangegeven nieuwe bouwlocaties of op bouwlocaties buiten de bebouwde kom is uitgebreid, welk aantal ten hoogste gelijk is aan 30 procent van het totale aantal woningen waarmee de woningvoorraad op die bouwlocaties is uitgebreid;
- voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan de gemeente Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht deel uitmaakt: het aantal aan de woningvoorraad toegevoegde woningen voor iedere ontwikkelde bouwlocatie binnen de bebouwde kom, waarop bedrijfsterreinen gelegen zijn die niet meer als zodanig in gebruik zijn en
- voor de overige ontvangers: het aantal aan de woningvoorraad toegevoegde woningen voor iedere ontwikkelde bouwlocatie buiten de bebouwde kom.

Aanhangsel bij bijlage I A en I B

Bij de uitbetaling van budgetten voor de ontwikkeling van bouwlocaties wordt rekening gehouden met de verhoging of verlaging als gevolg van:

- a. wijzigingen van het budget als gevolg van toepassing van artikel 18, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies;
- b. wijzigingen van het jaarbedrag in verband met de mate van beschikbaarheid van kasmiddelen bij het Rijk, als gevolg van toepassing van artikel 18, tweede lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies;
- c. gehele of gedeeltelijke opschortingen van de uitbetaling van het budget als gevolg van toepassing van artikel 20, vierde lid, of 23, vierde lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies;
- d. wijzigingen van het budget als gevolg van toepassing van artikel 21 van het Besluit locatiegebonden subsidies en
- e. onherroepelijk geworden besluiten tot gehele of gedeeltelijke intrekking als bedoeld in artikel 23, zesde lid, of 27 van het Besluit locatiegebonden subsidies.

Voor zover de uitbetaling van het budget volgt op het jaar waarin het verslag, bedoeld in artikel 22 van het Besluit locatiegebonden subsidies, is uitgebracht (of het eindmoment als het gaat om toetsing van prestatie-eisen), wordt bij de uitbetaling tevens rekening gehouden met:

- f. gehele of gedeeltelijke opschortingen van de uitbetaling van het budget als gevolg van toepassing van artikel 24, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies en
- g. wijzigingen van het budget als gevolg van toepassing van artikel 25, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies.

Protocol voor accountantsverklaringen in het kader van het Besluit locatiegebonden subsidies

Specifiek van toepassing zijnde regelgeving:
– Besluit locatiegebonden subsidies

Richtlijnen:

1. De accountantsverklaring wordt afgegeven met als doel de vaststelling van de rechtmatige naleving van de voorschriften gesteld bij de ingevolge artikel 14 van het Besluit locatiegebonden subsidies toegekende budgetten en de deugdelijkheid van de verstrekte gegevens.

2. De accountant controleert daartoe aan de hand van het verslag van de ontvanger met bijbehorende toelichting, bedoeld in artikel 22, eerste lid, of 26, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies, of aan de hand van de melding van de ontvanger, bedoeld in artikel 28, eerste lid, van dat besluit, in elk geval of:

a. rechtsgeldig door het betrokken bevoegd gezag is besloten tot het verlenen van geldelijke steun op voet van dat besluit;

b. de opgave van genomen besluiten tot het verlenen van geldelijke steun voor het ontwikkelen van bouwlocaties ten laste van het budget en tot intrekking daarvan juist en volledig is;

c. het verslag een getrouwe en deugdelijke weergave bevat van de ontvangsten, en van de bestedingen ten laste van het budget;

d. uit het verslag, bedoeld in artikel 22, eerste lid, of 26, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies (de verslaglegging over het eerste tijdvak en eindmoment van de betaling van de geldelijke steun), of uit de melding, bedoeld in artikel 28, eerste lid, van dat besluit blijkt dat de in het uitvoeringscontract afgesproken prestaties zijn gerealiseerd.

3. Afwijkingen van het hierboven vermelde worden in een rapport van bevindingen bij de accountantsverklaring tot uitdrukking gebracht.

4. Ook geeft de accountant in het rapport van bevindingen zijn oordeel over het door het bevoegd gezag gevoerde beleid op het terrein van misbruik en oneigenlijk gebruik. Hierbij wordt verwezen naar de handreiking voor het te voeren beleid inzake misbruik en oneigenlijk gebruik, welke bij het afsluiten van het uitvoeringscontract is overhandigd.

Indien de rechtmatigheid niet voldoende gewaarborgd is, geeft hij tevens een oordeel over de mate waarin de financiële processen op orde zijn.

5. Een goedkeurende accountantsverklaring wordt opgesteld overeenkomstig de bewoordingen die bij de jaarrekening daarvoor gebruikelijk zijn.

Een accountantsverklaring kan slechts goedkeurend zijn, voor zover naar het oordeel van de accountant fouten met betrekking tot het budget het percentage van één, uitgedrukt in geldeenheden, niet overschrijden alsmede de afgesproken prestaties onder de gestelde voorwaarden zijn geleverd en de getrouwheid van het verslag is vastgesteld. Het percentage kan bij ministeriële regeling worden gewijzigd.

De accountant wordt hierbij de vrijheid gelaten een zodanige combinatie van controlemaatregelen te kiezen dat hij in staat is zich een gefundeerd oordeel te vormen. Om deze reden is dan ook geen norm gesteld voor de (statistische) betrouwbaarheid van zijn uitspraken.

6. Een accountantsverklaring die niet goedkeurend is, sluit zo veel mogelijk aan op de in dat model gegeven indeling en wordt ingericht met inachtneming van de door het Nederlandse Instituut van Registeraccountants vastgestelde gedrags- en beroepsregels voor registeraccountants.

Model van een goedkeurende accountantsverklaring bij het verslag, bedoeld in artikel 22, eerste lid, en artikel 26, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies, en de melding, bedoeld in artikel 28, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies

Wij hebben het verslag, bedoeld in artikel 22, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies/het verslag, bedoeld in artikel 26, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies/de melding, bedoeld in artikel 28, eerste lid, van het Besluit locatiegebonden subsidies van de ontvanger (naam) van (datum) gecontroleerd met inachtneming van het protocol, opgenomen onder bijlage II A bij dat besluit.

Op grond van deze controle zijn wij van oordeel dat:

- a. (juiste weergave) de in het verslag opgenomen gegevens omtrent
 - het toegekende budget en
 - de besluiten tot het ontwikkelen van bouwlocaties ten laste van dat toegekende budgetjuist en volledig zijn weergegeven.
- b. (rechtmatigheid) bij die besluiten de in het Besluit locatiegebonden subsidies gestelde voorwaarden zijn nageleefd en
- c. (prestaties) de verstrekte gegevens omtrent de in het uitvoeringscontract afgesproken prestaties juist zijn.

Deze verklaring wordt afgegeven ten behoeve van het dagelijks bestuur van (aanduiding ontvanger).

(plaatsnaam, datum)

(naam accountant en ondertekening)

INHOUDSOPGAVE NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Hoofdstuk I. Inleiding

- § 1 Doelstellingen
- § 2 Algemene karakteristiek

Hoofdstuk II. Voor locatiegebonden subsidies van belang zijnde beleidskaders

- § 1 De Nota Volkshuisvesting in de jaren negentig
- § 2 De Vierde Nota over de ruimtelijke ordening Extra
- § 3 Het kabinetsstandpunt inzake het Trendrapport Volkshuisvesting 1992
- § 4 De Nota Beleid voor Stadsvernieuwing in de toekomst
- § 5 De Kaderwet bestuur in verandering
- § 6 De Decentralisatie-Impuls

Hoofdstuk III. Hoofdlijnen van het Besluit locatiegebonden subsidies

- § 1 De voorbereidingsfase
- § 2 Het uitvoeringscontract
- § 3 De rol van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer bij het uitvoeringscontract
- § 4 Financiële aspecten
- § 5 De verantwoording
- § 6 Overgangsrecht

Hoofdstuk IV. De uitgebrachte adviezen

Artikelsgewijze toelichting

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

HOOFDSTUK I. INLEIDING

§ 1. Doelstellingen

Dit besluit, het Besluit locatiegebonden subsidies, geeft uitvoering aan artikel 81 van de Woningwet. Dat artikel regelt onder meer de verlening van de geldelijke steun vanwege het Rijk aan of ten behoeve van gemeenten of provincies voor andere de volkshuisvesting betreffende doeleinden dan het bouwen van woningen, standplaatsen voor woonwagens en woonwagens en het treffen van voorzieningen aan woningen en zodanige standplaatsen. Hieronder valt (het volkshuisvestingsaandeel in) de geldelijke steun voor de ontwikkeling van bouwlocaties. Voor wat betreft de geldelijke steun vanwege het Rijk voor het bouwen van woningen, standplaatsen voor woonwagens en woonwagens en het treffen van voorzieningen aan woningen en zodanige standplaatsen zijn ter uitvoering van onder meer genoemd artikel met ingang van 1 januari 1992 (voor woningen) en van 1 januari 1993 (voor standplaatsen en woonwagens) regels gesteld in het Besluit woninggebonden subsidies.

De voornaamste doelstelling van locatiegebonden subsidies is de bevordering van de ontwikkeling van bouwlocaties door het wegnemen van financiële belemmeringen, opgeworpen door hoge grondkosten. Uitgangspunt daarbij is, dat voor bouwlocaties waar die belemmeringen niet bestaan geen geldelijke steun wordt verleend. Locatiegebonden subsidies zijn van belang om mogelijk te maken, dat bouwlocaties op een zodanige wijze worden ontwikkeld, dat de woningbehoefte in voldoende mate kan worden bevredigd, dat bouwlocaties worden ontwikkeld op een wijze die past binnen het planologische beleid, en dat wordt gekomen tot kwalitatief hoogwaardige bouwlocaties, ook uit een oogpunt van verbetering van het milieu, beperking van de mobiliteit en aandacht voor sociale veiligheid.

Bij de opstelling van het Besluit locatiegebonden subsidies hebben drie uitgangspunten van de Nota Volkshuisvesting in de jaren negentig (Kamerstukken II 1988/89, 20 691, nr. 3) centraal gestaan: decentralisatie, deregulering en een betere beheersbaarheid van de rijksbegroting.

Overeenkomstig het in 1992 met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) gesloten akkoord inzake de Decentralisatie-Impuls (Kamerstukken II 1991/92, 22 236, nr. 9) voorziet het besluit in de decentralisatie van de locatiegebonden subsidies door deze in de vorm van budgetten en onder een beperkt aantal voorwaarden te verlenen aan samenwerkingsverbanden van gemeenten en aan deze subsidieontvangers grotere verantwoordelijkheden te geven en meer armslag bij de uitvoering van het beleid te bieden. De deregulering blijkt met name uit een aanzienlijke vermindering van het aantal procedures en voorwaarden en een vereenvoudigd systeem van berekening van de geldelijke steun. De betere beheersbaarheid van de rijksbegroting wordt bereikt door een systematiek waardoor al vanaf het tijdstip waarop de budgetten zijn berekend maximale duidelijkheid bestaat over de effecten op die begroting. Deze systematiek wordt gekenmerkt door het eenmalig toekennen van budgetten voor een periode van ongeveer tien jaar, welke budgetten slechts kunnen worden aangepast in de gevallen die in dit besluit zijn aangegeven. Zo kunnen exogene financiële mee- en tegen-

vallers slechts volgens de vooraf bekende criteria van dit besluit tot aanpassing van het budget leiden.

In de toekomst zal naar verwachting het regionale niveau sterker dan voorheen bepalend zijn voor de vraag- en aanbodverhoudingen op de lokale volkshuisvestingsmarkten. Dat geldt niet alleen voor woningbouw maar ook voor het aanbieden en het verwerven van bouwgrond en woonrijpe grond. Bij inwerkingtreding van het voorstel van wet, houdende voorzieningen ter bevordering van de totstandkoming van regionaal bestuur in daartoe aangewezen gebieden (Kaderwet bestuur in verandering) (Kamerstukken I 1993/94, 23 048, nr. 196) zal de begrenzing van de regionale openbare lichamen in de zin van die wet eveneens voor dit besluit gaan gelden. Verwezen wordt naar hoofdstuk II, paragraaf 5.

De in dit besluit opgenomen wijze van budgetberekening leidt in voorkomende gevallen tot verevening op regionaal niveau tussen de kosten en opbrengsten van bouwlocaties. Hiermee wordt beoogd ten aanzien van de prijsvorming voor te bebouwen grond tot een betere werking van de markt te komen. Een en ander is in overeenstemming met andere reeds eerder uitgezette beleidslijnen als «Strategisch Bouwbeleid» en «Evenwichtige Verdeling van de Woningvoorraad» (Kamerstukken II 1989/90, 20 691, nr. 9), waarbij aan het regionale niveau een belangrijke rol is toegedacht.

Dit besluit is voorshands alleen van toepassing op de zeven samenwerkingsgebieden waarop het eerdergenoemde voorstel van wet van toepassing zal zijn. Het zal op zo kort mogelijke termijn op alle te verlenen locatiegebonden subsidies van toepassing moeten zijn. Daartoe wordt een wijziging van dit besluit voorbereid. Eerst na die wijziging zal ten volle uitwerking zijn gegeven aan hetgeen inzake locatiegebonden subsidies is gesteld in de in hoofdstuk II genoemde beleidsstukken.

§ 2. Algemene karakteristiek

In dit besluit is ten aanzien van de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarop het van toepassing is een aanzienlijk aantal vereenvoudigingen ten opzichte van de aldaar voorheen geldende situatie doorgevoerd. De financiële systematiek is aanzienlijk versimpeld; verwezen wordt naar hoofdstuk III, paragraaf 4, van dit algemeen deel. Verder is het zogenoemde principebesluit vervallen, dat een voorlopige verlening inhield waarop steeds een definitieve diende te volgen. De toekenning van het budget als neergelegd in dit besluit heeft daarmee ook juridisch meteen een definitief karakter. De verplichting om jaarlijks een grondexploitatie-opzet in te dienen is tenslotte eveneens komen te vervallen.

Wel is, met betrekking tot bouwlocaties buiten de bebouwde kom, een aan de verlening van de geldelijke steun voorafgaande beoordeling gehandhaafd, met de bedoeling na te gaan of subsidie voor die bouwlocaties nodig is en vervolgens in de berekening van de budgetten wordt meegenomen. De criteria voor die beoordeling zijn in dit besluit neergelegd. Voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan de steden Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage en Utrecht deel uitmaken, is die beoordeling evenwel geheel komen te vervallen.

Het ligt niet in de bedoeling, dat het beleid nader wordt uitgewerkt in ministeriële regelingen of circulaires. In dit besluit komen slechts enkele bepalingen voor die nader bij ministeriële regeling zullen worden uitgewerkt. Die regeling zal hoofdzakelijk kwantitatieve gegevens bevatten die aan frequente wijziging onderhevig kunnen zijn.

De uitvoering ligt meer dan voorheen op het lokale en regionale niveau. De bestuurlijke lasten voor de rijksoverheid nemen dan ook in belangrijke mate af. Wat betreft de bestuurlijke lasten voor de subsidie-ontvangers kan worden opgemerkt, dat deze per saldo niet aanzienlijk zullen toe- of afnemen. Tegenover de grotere rol bij de uitvoering staat in dit kader het vervallen van de verplichting om grondexploitatie-opzetten in te dienen.

In dit besluit is gekozen voor een systematiek met zowel privaatrechtelijke als publiekrechtelijke elementen. De beleidsmatige afspraken tussen de rijksoverheid en de subsidie-ontvanger worden neergelegd in een bestuursovereenkomst, het uitvoeringscontract, dat privaatrechtelijk van aard is. De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is partij bij dat contract in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van de Staat der Nederlanden. De daadwerkelijke toekenning van geldelijke steun is daarentegen een besluit dat die minister neemt als bestuursorgaan in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Dat besluit is steeds mede gebaseerd op de inhoud van het uitvoeringscontract. Hieruit blijkt dat privaatrechtelijke en publiekrechtelijke elementen in dit besluit in hoge mate met elkaar verweven zijn.

Tegen besluiten van de minister inzake het toekennen van budgetten en het intrekken daarvan staat beroep bij de rechtbank open. Voorts kan zodanig beroep worden ingesteld tegen besluiten vanwege ontvangers inzake het verlenen van geldelijke steun ten laste van de toegekende budgetten en het intrekken daarvan. Voor de inwerkingtreding van dit besluit werden zodanige besluiten met name door de minister genomen. Een verschuiving van die bevoegdheid naar de ontvangers brengt echter naar verwachting op zichzelf geen groter aantal beroepen mee.

Het aantal beroepen zou wel om andere redenen kunnen stijgen. In de eerste plaats neemt het aantal voor beroep vatbare besluiten toe. Die toename is het gevolg van de nieuwe besluiten van de minister tot toekenning en intrekking van budgetten. Het gaat hier om een gering aantal besluiten (hoogstens enkele tientallen) waarvan het belangrijkste element, de hoogte van het budget, aan een aantal in dit besluit vastgelegde normen gebonden is. Naar verwachting zal dan ook om deze reden geen sprake zijn van een substantiële toename van het aantal beroepen. Voorts kunnen in de sfeer van de nakoming van het tussen de Staat en elke ontvanger af te sluiten uitvoeringscontract geschillen ontstaan. Aanleiding hiervoor kan bijvoorbeeld zijn dat de minister zich niet aan het daarin afgesproken betaalritme houdt, of dat de ontvanger niet in staat blijkt (binnen de looptijd van het contract) het daarin afgesproken aantal woningen te bouwen.

Ook kunnen geschillen ontstaan tussen de ontvanger en degenen met wie hij in het kader van de nakoming van het uitvoeringscontract privaatrechtelijke rechtsbetrekkingen aangaat, zoals geldgevers, waarborgende derden en bouwondernemers. Het aantal zodanige geschillen zal als gevolg van dit besluit naar verwachting niet significant hoger zijn dan het aantal zodanige geschillen dat zou zijn ontstaan als een ander subsidieregime zou hebben gegolden. De verwachting is dan ook dat het aantal extra beroepen en daarmee de toename van de werkdruk van het justitieel apparaat hooguit gering zal blijken te zijn.

HOOFDSTUK II. VOOR LOCATIEGEBONDEN SUBSIDIES VAN BELANG ZIJNDE BELEIDSKADERS

§ 1. De Nota Volkshuisvesting in de jaren negentig

In de Nota Volkshuisvesting in de jaren negentig zijn de locatiegebonden subsidies geplaatst binnen het orderings- en sturingskader

voor de jaren negentig, dat in die nota is geschetst en waarover met de Tweede Kamer van gedachten is gewisseld. Bij het ordeningskader moet worden gedacht aan het tot stand brengen van een voor alle betrokkenen heldere en hanteerbare afbakening van bevoegdheden en risico's over de verschillende overheden en marktpartijen. Het sturingskader biedt de instrumenten voor de daadwerkelijke beïnvloeding van de woningvoorziening vanuit de rijksoverheid, welke beïnvloeding grotendeels plaatsvindt langs de weg van het stellen van regels inzake de inzet van de beschikbare financiële middelen.

Bij de afbakening van bevoegdheden en risico's binnen de volkshuisvesting zal in de jaren negentig het accent nog meer dan voorheen komen te liggen op de gemeenten en de lokale marktpartijen. Dit betekent voor hen in het algemeen zowel een grotere beleidsvrijheid als het meer dan voorheen aanvaarden van de gevolgen van hun eigen beslissingen. Voor de locatiegebonden subsidies betekent dit dat er, in tegenstelling tot de voorheen geldende subsidiesystematiek die onder meer werd gekenmerkt door het volledig afdekken van tekorten waarvan de hoogte achteraf werd bepaald, een substantiële eigen bijdrage van de zijde van de lokale overheid en de marktpartijen wordt gevraagd. Verwezen wordt naar hoofdstuk III, paragraaf 4, van dit algemene deel.

§ 2. De Vierde Nota over de ruimtelijke ordening Extra

De Vierde Nota over de ruimtelijke ordening Extra (Kamerstukken II 1990/91, 21 789, nrs. 5 en 6) (hierna: de Vinex) geeft een samenhangend beeld van het ruimtelijke-ordeningsbeleid in Nederland tot 2015 waarbij doelstellingen op het gebied van volkshuisvesting, milieu, verkeer en vervoer en planologie worden geïntegreerd.

In het kabinetsstandpunt over de Vinex wordt op hoofdlijnen geschetst op welke wijze het Rijk financieel bijdraagt aan het bereiken van die doelstellingen. Kenmerkend voor hetgeen inzake de grondkosten in de Vinex is gesteld, is met name het zogenoemde «lump-sum»-karakter van de rijksbijdrage, wat inhoudt dat de hoogte van die bijdrage vooraf vaststaat en in reële termen niet verandert. Bij het vaststellen van de rijksbijdrage wordt de voor het betrokken gebied geraamde woningbehoefte als uitgangspunt gehanteerd. Met dit besluit wordt ten aanzien van de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarop het van toepassing is, voortgebouwd op de in de Vinex geschetste financiële systematiek. Verwezen wordt naar hoofdstuk III, paragraaf 4, van dit algemene deel.

§ 3. Het kabinetsstandpunt inzake het Trendrapport Volkshuisvesting 1992

In het Trendrapport Volkshuisvesting 1992 zijn, op basis van het na het verschijnen van de Vinex uitgevoerde landelijke woningbehoefteonderzoek en aan de hand van de zogenoemde Primos-ramingen de woningbehoeftecijfers geactualiseerd ten opzichte van de Vinex. In het kabinetsstandpunt inzake dat rapport (Kamerstukken II 1992/93, 20 800, nr. 51) (hierna: de Trendbrief) wordt, in het verlengde van de conclusies uit dat rapport, per provincie een taakstelling voor de woningbouw voor de periode 1995 tot en met 2004 aangegeven, waaruit over geheel Nederland bezien een grotere behoefte aan uitbreiding van de woningvoorraad blijkt dan waarvan in de Vinex was uit gegaan.

Bij het aangeven van die behoefte is een woningtekort van 2 procent aangehouden. De provincies zijn mede verantwoordelijk gesteld voor het realiseren van die taakstelling. Na het verschijnen van de Trendbrief is hen verzocht in overleg met de (samenwerkingsverbanden van) gemeenten een taakstelling voor de woningbouw per samenwerkingsverband of gemeente vast te stellen. Het mede-ondertekenen van de uitvoeringscontracten door de provincie houdt in, dat zij de daarin opgenomen

taakstelling voor de woningbouw in het licht van het voorgaande toereikend acht.

§ 4. De Nota Beleid voor Stadsvernieuwing in de toekomst

In de Nota Beleid voor Stadsvernieuwing in de toekomst «de tweede helft» (hierna: de Nota Belstato) van april 1992 (Kamerstukken II 1991/92, 22 396, nr. 4) zijn de lijnen uitgezet voor het stadsvernieuwingsbeleid tot ongeveer 2005. Zij definieert daarbij het gebied waarop de stadsvernieuwingsinspanning zich dient te richten als de «bebouwde kom van voor 1971». Dit is de aaneengesloten bebouwing als door het Centraal Bureau voor de Statistiek aangegeven in de door dat bureau ontwikkelde woonplaatsindeling 1971. Voor de berekening van de budgetten voor locatiegebonden subsidies op voet van dit besluit is het onderscheid tussen de bebouwde kom en het daarbuiten gelegen gebied eveneens relevant. Voor wat onder de bebouwde kom moet worden verstaan wordt in dit besluit bij de Nota Belstato aangesloten.

§ 5. De Kaderwet bestuur in verandering

Op 22 december 1993 is het voorstel voor een Kaderwet bestuur in verandering door de Tweede Kamer aangenomen. In dat voorstel van wet is uitwerking gegeven aan de Nota Bestuur op niveau: deel 2 (Kamerstukken II 1990/91, 21 062, nr. 7). Ingevolge dat voorstel van wet zal in vooralsnog zeven daarbij aangewezen samenwerkingsgebieden in de zin van de Wet gemeenschappelijke regelingen een van laatstgenoemde wet afwijkende vorm van regionaal bestuur worden ingesteld. In die zogenoemde regionale openbare lichamen dienen de deelnemende gemeenten te voorzien in een gemeenschappelijke regeling die aan andere, in hoofdstuk 2 van dat voorstel van wet neergelegde, eisen dient te voldoen dan die, neergelegd in de Wet gemeenschappelijke regelingen. Het belangrijkste kenmerk van de eisen van de beoogde wet is, dat zij in tegenstelling tot die van de Wet gemeenschappelijke regelingen een minder vrijblijvend karakter dragen. Zo zal een aantal elementen van het takenpakket van het regionaal openbaar lichaam verplicht worden gesteld. Tot die elementen behoren een regionaal budgethouderschap voor locatiegebonden subsidies en het uitoefenen van bevoegdheden met betrekking tot het regionaal grondbeleid. Met dit besluit wordt dat regionaal budgethouderschap in de betrokken samenwerkingsgebieden ingevoerd.

§ 6. De Decentralisatie-Impuls

In de Tussenbalans is aangekondigd, dat het kabinet, als onderdeel van het streven naar bestuurlijke vernieuwing en om verantwoordelijkheden van de overheid zo dicht mogelijk bij de burger te leggen, de decentralisatie van rijkstaken een krachtige impuls zal geven. In dit kader is in de zomer van 1992 een akkoord bereikt tussen het Rijk en de VNG inzake de decentralisatie van een pakket van taken en bevoegdheden. Afspraken over de locatiegebonden subsidies maken onderdeel uit van dit akkoord. Hierbij is overdracht van «lump-sum»-budgetten overeengekomen en zijn afspraken gemaakt ten aanzien van vereenvoudiging van de procedures bij aanvraag en controle achteraf.

HOOFDSTUK III. HOOFDLIJNEN VAN HET BESLUIT LOCATIEGEBONDEN SUBSIDIES

§ 1. De voorbereidingsfase

Alvorens tot verlening van geldelijke steun op voet van dit besluit kan worden overgegaan, dient te worden vastgesteld of de ontvangers voldoen aan de voorwaarden die aan hun plannen voor de ontwikkeling van bouwlocaties worden gesteld. Ook vindt een toetsing plaats van de door hen te ontwikkelen bouwlocaties.

Een en ander is niet noodzakelijk voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage en Utrecht deel uitmaken. De bouwlocaties binnen die samenwerkingsverbanden voldoen blijkens de Vinex op voorhand aan alle criteria voor de toekenning van budgetten. De wijze waarop de ontwikkeling van die bouwlocaties bijdraagt aan de in de Vinex neergelegde taakstellingen is in de Vinex beschreven.

De toetsing is beperkt tot de bouwlocaties, voor zover gelegen buiten de bebouwde kom in de zin van dit besluit en vindt plaats aan de hand van criteria op het gebied van volkshuisvesting en ruimtelijke ordening, alsmede financiële criteria. Die criteria zijn neergelegd in dit besluit.

Bij het in dit besluit geregelde voorbereidingstraject is sprake van een actieve betrokkenheid van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Als dat traject echter eenmaal is doorlopen, de uitvoeringscontracten voor de grondkosten tot stand zijn gekomen en de budgetten zijn toegekend, ontstaat voor de duur van het gehele proces van ontwikkeling van bouwlocaties een situatie waarin degenen die op lokaal en regionaal niveau bij die ontwikkeling betrokken zijn een grote mate van vrijheid en verantwoordelijkheid hebben.

§ 2. Het uitvoeringscontract

Een budget kan alleen worden toegekend, indien een uitvoeringscontract is afgesloten. Een uitvoeringscontract heeft de ontwikkeling van bouwlocaties op het grondgebied van de ontvanger tot onderwerp en regelt de rechten en plichten van alle daarbij betrokkenen. Alle tot stand te brengen uitvoeringscontracten dienen te worden onderworpen aan een toetsing die aan het berekenen en toekennen van de budgetten voorafgaat. De procedure daarvoor is in dit besluit neergelegd. Ook is in dit besluit in algemene termen geregeld wat ten minste tot de inhoud van het uitvoeringscontract dient te behoren. Zo dient in dat contract de wijze van ontwikkeling van bouwlocaties op het grondgebied van een subsidieontvanger, met inbegrip van de wijze van afstemming op elkaar van de daartoe te ontplooiën activiteiten, te worden beschreven, zoals de bij die ontwikkeling betrokkenen zich daarop jegens elkaar hebben vastgelegd. Bovendien dienen daarin enkele prestatie-eisen te worden opgenomen, waarvan het aantal minimaal te realiseren woningen de belangrijkste is.

Bij het niet nakomen van prestatie-eisen kunnen sancties worden opgelegd. Het niet of niet geheel voldoen aan de prestatie-eisen kan bijvoorbeeld leiden tot het geheel of gedeeltelijk terugvorderen van de subsidie of tot een latere uitbetaling daarvan. Verder dienen in dat contract de gemaakte afspraken over de invloed van rente- en prijsontwikkelingen te worden neergelegd. Dit systeem draagt bij tot een aanzienlijke vermindering van de rijksbemoeienis. Tijdens de looptijd van het uitvoeringscontract ligt de verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van de bouwlocaties waarop het betrekking heeft grotendeels bij de subsidieontvangers.

In het kader van het realiseren van de taakstelling voor de woningbouw komen afzonderlijk afspraken tot stand over de verschillende onderdelen daarvan: grondkosten, bodemsanering en infrastructuur voor het

openbaar vervoer. Het kan voorkomen, dat al die afspraken deel uitmaken van één uitvoeringsconvenant. In dat geval dient het gedeelte van dat convenant dat op de afspraken over de grondkosten betrekking heeft te worden gezien als een uitvoeringscontract in de zin van dit besluit. Dergelijke uitvoeringsconvenanten leiden er in geen geval toe, dat subsidies voor bodemsanering of openbaar-vervoervoorzieningen op voet van dit besluit worden verleend, met uitzondering van de mogelijkheid van een toeslag wegens kosten voor niet-ingrijpende sanering van de bodem onder kassen. Verwezen wordt naar artikel 8, derde lid, onderdeel c, en de toelichting daarop.

§ 3. De betrokkenheid van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer bij het uitvoeringscontract

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft een tweeledige betrokkenheid bij het uitvoeringscontract. In de eerste plaats is hij als vertegenwoordiger van de Staat der Nederlanden partij bij het uitvoeringscontract. In die functie doet hij toezeggingen over te verlenen geldelijke steun en stemt hij in met de prestatie die de betrokken ontvanger daar tegenover zal stellen. Voorts toetst hij, als bestuursorgaan dat een besluit over de verlening van geldelijke steun zal nemen, of de contracten datgene omvatten wat zij ingevolge dit besluit dienen te omvatten.

Gedurende de contractperiode duurt de tweeledige betrokkenheid van genoemde minister voort. In zijn hoedanigheid van partij bij het uitvoeringscontract zal hij bij geschillen over of wijzigingen van dat contract betrokken raken. In die hoedanigheid en als bestuursorgaan zal hij op verschillende momenten kunnen overgaan tot wijziging of gehele of gedeeltelijke intrekking van toegekende budgetten.

§ 4. Financiële aspecten

De rijksbijdragen voor de grondkosten, voor bodemsanering en voor de investeringen in de infrastructuur voor het openbaar vervoer worden per ontvanger bepaald en uitgekeerd. Zij vormen tezamen het zogenoemde rijksbod, waarmee onder bepaalde voorwaarden bouwlocaties op het grondgebied van de ontvanger worden ontwikkeld. Deze voorwaarden alsmede de overeen te komen prestatie-eisen worden vastgelegd in een overkoepelend uitvoeringsconvenant.

Voor wat betreft de grondkosten wordt de rijksbijdrage verstrekt in de vorm van een «lump-sum»-budget, waarvoor ingevolge dit besluit specifieke voorwaarden en prestatie-eisen gelden. De wijze van aanwending van dit budget komt voor de verantwoordelijkheid van de ontvanger.

De subsidie wordt niet meer, zoals voorheen, per bouwlocatie verleend, maar per ontvanger voor de bouwlocaties die voor subsidie in aanmerking komen gezamenlijk. Ook is in vergelijking tot voorheen de subsidieverlening in de vorm van bijdragen ineens vervallen; de budgetten worden gefaseerd in jaarbedragen uitbetaald. Er zal voorts geen zogenoemde eindcalculatie meer plaatsvinden, hetgeen betekent dat het subsidiebedrag op voorhand vaststaat, behoudens enkele in dit besluit opgenomen wijzigingsmechanismen. Met name dit laatste is kenmerkend voor het «lump-sum»-karakter van het budget.

De berekening van de hoogte van het budget is zodanig, dat alleen subsidie wordt verleend, indien met de ontwikkeling van de betrokken bouwlocatie verband houdende kosten dit noodzakelijk maken. Bij de bepaling van het budget is in mindere mate dan voorheen sprake van afdekking van de geraamde tekorten, hetgeen betekent dat de regionale overheden en de marktpartijen een substantiële eigen bijdrage aan de ontwikkelingskosten zullen dienen te leveren.

De toekenning van de budgetten vindt eenmalig plaats; in een periode van ongeveer tien jaar dienen met behulp daarvan de bouwlocaties ontwikkeld te worden. De budgetten kunnen slechts worden aangepast in de gevallen die in dit besluit zijn aangegeven. Zo kunnen exogene financiële mee- en tegenvallers slechts volgens de vooraf bekende criteria van dit besluit tot aanpassing van het budget leiden. Zodoende bestaat vanaf het tijdstip waarop de budgetten zijn berekend maximale duidelijkheid over de effecten op de rijksbegroting, waardoor een betere beheersbaarheid van die begroting wordt bewerkstelligd.

§ 5. De verantwoording

Ingevolge dit besluit wordt jaarlijks aan het Rijk mededeling gedaan van de stand van zaken bij het realiseren van de verplichtingen uit het uitvoeringscontract. In dit besluit is voorts geregeld, dat gedurende de contractperiode tweemaal verantwoording over de naleving van de voorwaarden dient te worden afgelegd, eenmaal ongeveer halverwege die periode en eenmaal tegen het eind daarvan. Deze verslagen dienen vergezeld te gaan van een accountantsverklaring. Naar aanleiding van deze verklaringen kunnen bij gebleken onregelmatigheden sancties worden opgelegd. In de regel zal hieraan bestuurlijk overleg voorafgaan. Voor de wijze van controle van deze verslagen is een protocol opgesteld dat als bijlage bij dit besluit is gevoegd. Ook is een modelaccountantsverklaring als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Indien de prestatie-eisen overeenkomstig het contract zijn nagekomen, wordt de subsidie achteraf niet gewijzigd, behoudens de in dit besluit aangegeven gevallen die te maken hebben met wijzigingen van de rentestand en met het afgesproken betaalritme. Een na afloop van de contractperiode resterend tekort komt voor rekening van de ontvanger.

Het gekozen stelsel van verantwoording wordt in het algemeen gekenmerkt door een zo licht mogelijke toetsing binnen het kader van het regeringsstandpunt naar aanleiding van het rapport Verantwoording en controle in het perspectief van de nieuwe Gemeentewet (Kamerstukken II 1988/89, 20 800 VII, nr. 33).

Ten behoeve van de oordeelsvorming van de minister over de verslagen kan hij een accountant opdracht geven tot een zogenoemde «review» op de werkzaamheden van de accountant van een ontvanger. Dit zal naar verwachting slechts incidenteel plaatsvinden, en steeds op basis van collegiaal overleg tussen de betrokken accountants.

Er is in dit besluit niet voorzien in een verplichting voor ontvangers om naast de verslagen andere informatie aan het Rijk te verschaffen. Om de werking van dit besluit in de praktijk te kunnen beoordelen, wordt de informatie die via de verslagen het Rijk bereikt toereikend geacht.

§ 6. Overgangsrecht

Dit besluit bevat geen voorzieningen van overgangsrechtelijke aard die verband houden met de invoering van de in dit besluit neergelegde systematiek. De noodzakelijke voorzieningen ter zake worden bij ministeriële regeling getroffen. De huidige ministeriële regelingen werken in 1994 nog landelijk, met dien verstande dat voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarop dit besluit van toepassing is de voorwaarde geldt dat in 1994 een begin wordt gemaakt met de uitvoering van de projecten waarvoor geldelijke steun op voet daarvan wordt verleend. Dergelijke projecten kunnen uiteraard geen deel uitmaken van de uitvoeringscontracten in de zin van dit besluit. Het zal naar verwachting hooguit nog om enkele projecten gaan.

Het ligt in de bedoeling te bevorderen dat binnen een à twee jaar de werkingssfeer van dit besluit tot het hele land wordt uitgebreid. Tegelijk

daarmee zullen de huidige ministeriële regelingen voor locatiegebonden subsidies – de Locatiesubsidieregeling 1992 en de Hoofdinfrastructuurregeling 1992 – worden ingetrokken.

HOOFDSTUK IV. DE UITGEBRACHTE ADVIEZEN

Een ontwerp van dit besluit is om advies voorgelegd aan de Raad voor de Volkshuisvesting (RAVO) en de Raad van Advies voor de Ruimtelijke Ordening (RARO). Over een eerder ontwerp is voordien een advies uitgebracht door de Rijksplanologische Commissie. De commissie achtte dat ontwerp een juiste uitwerking van het rijksbeleid als aangegeven in de in hoofdstuk II van dit algemeen deel besproken beleidskaders.

De Raad voor de Volkshuisvesting kan zich op een aantal punten niet vinden in de uitwerking die het Besluit locatiegebonden subsidies geeft aan de beleidsvoornemens ter zake zoals opgenomen in de Nota Volkshuisvesting in de jaren negentig. De kritiek van de raad richt zich met name op de financiële consequenties van de decentralisatie voor de regionale en lokale overheden. Een ander punt waarvoor de RAVO aandacht vraagt, is de aan het besluit ten grondslag liggende gedachte, dat het de aanzet zal geven tot de totstandkoming van regionaal grondbeleid. De raad betwijfelt of gemeenten bereid zullen zijn hun autonome positie op dat terrein op te geven ter wille van de financiële voordelen die aan een regionaal grondbeleid voor hen verbonden kunnen zijn, zoals de mogelijkheid van verevening tussen de kosten en opbrengsten van bouwlocaties.

De geldelijke steun van rijkswege voor de ontwikkeling van bouwlocaties ondergaat na de verlening ervan geen wijziging meer, behoudens enkele in het besluit aangegeven situaties. Daarmee staat de omvang van de rijksbemoeyenis in financieel opzicht op voorhand vast. Weliswaar dragen de ontvangers het risico, als de verhouding tussen de kosten en opbrengsten van bouwlocaties ongunstiger blijkt te zijn dan geraamd, maar daar staat tegenover, dat de ontvangers ook de voordelen genieten van een gunstiger verhouding tussen die kosten en opbrengsten. Hierom is in de opmerking van de RAVO geen aanleiding gevonden de wijze van berekening van het budget aan te passen. Wel is naar aanleiding van onder meer die opmerking het toepassingsgebied van het besluit voorshands ingeperkt tot de zeven samenwerkingsgebieden waarop het voorstel voor een Kaderwet bestuur in verandering, nadat het tot wet is verheven en in werking is getreden, van toepassing zal zijn.

De Raad van Advies voor de Ruimtelijke Ordening heeft waardering voor de gedachten die aan het Besluit locatiegebonden subsidies ten grondslag liggen, maar betwijfelt of het besluit uitvoerbaar is. Enkele inhoudelijke voorwaarden zouden volgens de raad het aantal samenwerkingsverbanden en andere groepen van gemeenten die voor een bijdrage van het Rijk in aanmerking komen, te zeer beperken. De RARO pleit er voor dergelijke voorwaarden uit het besluit te schrappen, zodat het meer het karakter van een kaderregeling krijgt die wordt uitgewerkt in per ontvanger op maat gesneden uitvoeringscontracten.

Aan dit besluit ligt de bedoeling ten grondslag, dat een zo groot mogelijke beleidsvrijheid aan regionale overheden wordt geboden. Deze beleidsvrijheid geldt mede de wijze waarop de taakstelling voor de woningbouw wordt gerealiseerd. Hierom zijn enkele voorschriften met een kwantitatief karakter, de zogenoemde drempels, uit artikel 13 geschrapt. De bepalingen in artikel 6 die betrekking hebben op de differentiatie van het woningaanbod zijn daarentegen gehandhaafd, omdat deze in het verlengde liggen van de in artikel 10, onderdeel c, in algemene termen gestelde voorwaarde in het kader van het ruimtelijk beleid. Met artikel 6, tweede lid, is tevens uitvoering gegeven aan de

toezegging aan de Tweede Kamer (Handelingen UCV 1991/92, nr. 11, blz. 58) die ertoe strekt, dat het realiseren van een hoger aantal woningen in de sociale-bouwsector in nieuwe-uitleggebieden is toegestaan, indien daar tegenover staat dat binnenstedelijk voor meer dan een derde deel in de uitbreiding van de woningvoorraad wordt voorzien door het bouwen van woningen in de marktsector.

Voorts hebben de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Regionaal Orgaan Amsterdam commentaar geleverd op een ontwerp van dit besluit. Tevens hebben deze instanties elk een alternatieve benaderingswijze voor de toekenning van subsidies voor grondkosten gepresenteerd. De betrokken voorstellen konden niet worden overgenomen, omdat deze te sterk afwijken van de uitgangspunten van de in dit besluit neergelegde subsidiemethodiek.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Met het gebruik van de term «bevoegd gezag» in onderdeel a is aangesloten bij het gebruik van die term in artikel 80 van de Woningwet.

Met de in onderdeel b opgenomen omschrijving van de bebouwde kom is aangesloten bij de omschrijving van de bebouwde kom als opgenomen in de Nota over de stads- en dorpsvernieuwing (Kamerstukken II 1980/81, 16 713, nrs. 1 en 2), welke omschrijving in het kader van het stadsvernieuwingsbeleid blijkens de Nota Belstato nog steeds actueel wordt geacht. Verwezen wordt naar hoofdstuk II, paragraaf 4, van het algemene deel van deze nota van toelichting, waarin de relatie tussen het beleid inzake locatiegebonden subsidies en dat inzake stadsvernieuwing is uiteengezet. De aanpassingen van de woonplaatsindeling na 1971 bestaan uit verfijningen die daarin zijn aangebracht aan de hand van de postcode-indeling.

In onderdeel c komt hetzelfde onderlinge verband tussen het creëren van woonvoorzieningen en voorzieningen op het terrein van verkeer en vervoer naar voren als aangegeven in de taakstellingen op het gebied van de ruimtelijke ordening en het milieu als neergelegd in de Vinex. In hoofdstuk II, paragraaf 2, van het algemene deel van deze nota van toelichting is ingegaan op de afstemming van het in dit besluit neergelegde subsidieregime op die taakstellingen.

Het in dit kader bovendien noemen van de sanering van de bodem houdt verband met de in de Woningwet verplicht gestelde regels in de bouwverordening inzake het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem.

In onderdeel e is vastgelegd wie partij bij het uitvoeringscontract zijn. Behalve de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, als vertegenwoordiger van de Staat der Nederlanden, en de ontvanger is de provincie partij. Hiermee wordt bewerkstelligd dat deze zich committeert aan de in het uitvoeringscontract opgenomen taakstelling voor de woningbouw, en wordt tevens inhoud gegeven aan de provinciale verantwoordelijkheid voor de ruimtelijke-ordenings-procedures en het provinciale toezicht op de gemeentefinanciën.

Artikel 2

Met ingang van 1 oktober 1992 maakt de Woningwet het mogelijk, dat geldelijke steun vanwege het Rijk ten behoeve van volkshuisvestings-doeleinden direct aan samenwerkingsverbanden van gemeenten wordt

verleend. Het overgrote deel van de geldelijke steun vanwege het Rijk voor het bouwen van woningen, standplaatsen voor woonwagens en woonwagens, en het treffen van voorzieningen aan woningen en zodanige standplaatsen, wordt sinds 1 januari 1993 aan samenwerkingsverbanden van gemeenten verleend op voet van het Besluit woninggebonden subsidies. Met dit besluit is hierop aangesloten.

De in dit artikel genoemde samenwerkingsverbanden zijn de samenwerkingsverbanden die regionaal openbaar lichaam zullen zijn na de inwerkingtreding van het voorstel voor een Kaderwet bestuur in verandering. Het ligt in de bedoeling de werkingssfeer van dit besluit op zo kort mogelijke termijn uit te breiden tot andere (samenwerkingsverbanden van) gemeenten waar volgens de Vinex of de Trendbrief sprake is van een taakstelling voor de woningbouw.

Artikel 3

Met het gebruik van de term «tussenkost» is aangesloten bij het gebruik van die term in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Artikel 4

eerste en tweede lid

Hoewel in het beleid als uiteengezet in de Vinex het accent minder dan voorheen ligt op een groeikernenbeleid, bestaan er in materiële zin wel overeenkomsten met het voorheen gevoerde beleid ter zake. Verwezen wordt naar hoofdstuk II, paragraaf 2, van het algemene deel van deze nota van toelichting.

In dat licht bezien is de handhaving van een betrokkenheid van de Interdepartementale Commissie Groeikernen en Groeisteden bij de totstandkoming van het uitvoeringscontract logisch te achten. Deze betrokkenheid draagt geen verplicht karakter. De commissie kan van het uitbrengen van een zienswijze afzien. Een zienswijze vanuit haar deskundigheid is immers slechts zinvol, indien uitvoeringscontracten elementen bevatten die een relatie hebben tot het voorheen gevoerde groeikernenbeleid.

derde en vierde lid

De betrokkenheid van de Rijksplanologische Commissie bij de totstandkoming van de uitvoeringscontracten vloeit voort uit de taakomschrijving van die commissie, neergelegd in artikel 24 van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985. Volgens die taakomschrijving brengt de commissie advies uit over aangelegenheden waarbij het regeringsbeleid inzake de ruimtelijke ordening in het geding is. In deze leden is geen sprake van een adviesverplichting. Deze keuze is gemaakt tegen de achtergrond van de wens van het kabinet om adviesverplichtingen zo veel mogelijk te beperken.

Blijkens het vierde lid dient de commissie in tegenstelling tot de Interdepartementale Commissie Groeikernen en Groeisteden in alle gevallen een zienswijze kenbaar te maken. Die zienswijze wordt steeds van belang geacht, omdat met het aangaan van uitvoeringscontracten langlopende afspraken worden gemaakt met verstrekkende gevolgen voor het welslagen van het regeringsbeleid inzake de ruimtelijke ordening.

Artikel 5

eerste lid

In dit lid is in algemene bewoordingen aangegeven wat het uitvoeringscontract ten minste dient in te houden. Uit de formulering van de verschillende onderdelen blijkt dat er een grote mate van vrijheid bestaat met betrekking tot de wijze waarop het uiteindelijke doel, de ontwikkeling van bouwlocaties op een wijze die dienstbaar is aan het bereiken van de doelstellingen van het ruimtelijk beleid, wordt bereikt. Deze vrijheid kan worden geboden, omdat de betrokkenheid van de rijksoverheid in de fase die aan de uitvoering vooraf gaat in voldoende mate garandeert dat geen bouwlocaties worden ontwikkeld in strijd met het ruimtelijk beleid, en geen geldelijke steun wordt verleend voor de ontwikkeling van bouwlocaties als dat niet nodig is. Het spreekt vanzelf, dat, buiten de minimum-eisen die in het uitvoeringscontract zijn neergelegd, de algemene kwaliteitseisen inzake verbetering van het milieu, beperking van de mobiliteit en aandacht voor de sociale veiligheid in het geding zijn.

Uit onderdeel b blijkt dat het tijdstip waarop de contractperiode begint tussen de contractpartners wordt overeengekomen. De duur van die periode wordt bepaald door het tempo waarin de bouwlocaties worden ontwikkeld. De gewenste snelheid van ontwikkeling van de bouwlocaties op het grondgebied van de betrokken ontvanger wordt blijkens de onderdelen c en e van dit lid eveneens tussen de contractpartners overeengekomen.

Uit onderdeel c blijkt dat het laatste tijdvak van de contractperiode de tijdsspanne beslaat tussen de beoogde datum van voltooiing van de bouwlocaties en de feitelijke melding van die voltooiing. Met het slot van de bepaling wordt duidelijk gemaakt dat volgens het uitvoeringscontract alle toevoegingen aan de woningvoorraad voorafgaand aan dat laatste tijdvak dienen plaats te vinden. In de praktijk kan dit anders lopen; verwezen wordt naar artikel 26 en de toelichting daarop.

Er is tijdens het proces van de ontwikkeling van bouwlocaties slechts één tijdstip waarop die ontwikkeling van rijkswege wordt getoetst aan de voorwaarden van dit besluit en aan die van het uitvoeringscontract. Ook dat tijdstip wordt niet eenzijdig door het Rijk opgelegd; wel dient het blijkens onderdeel d van het eerste lid niet te ver van het tijdstip te liggen waarop de helft van de contractperiode is verstreken.

Het in onderdeel f opgenomen vereiste houdt niet in dat de milieu- en verkeer-en-vervoercomponent van de taakstellingen als neergelegd in de Vinex deel zouden moeten uitmaken van het uitvoeringscontract. Het beoogt wel tot uitdrukking te brengen, dat niettemin de verschillende componenten van die taakstellingen in onderlinge samenhang moeten worden gerealiseerd.

Het is de bedoeling dat de ingevolge onderdeel g vast te leggen totale toevoeging aan de woningvoorraad gebaseerd is op de in de Trendbrief neergelegde taakstelling voor de woningbouw voor de betrokken provincie. Verwezen wordt naar hoofdstuk II, paragraaf 3, van het algemene deel van deze nota van toelichting.

tweede lid

De in dit lid voorgeschreven verbijzonderingen van bepaalde aantallen woningen houden verband met de berekening van de toeslag, bedoeld in artikel 8, tweede lid, voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten

waarvan de vier grote steden deel uitmaken, respectievelijk met het feit dat de omstandigheid of woningen binnen of buiten de bebouwde kom worden gebouwd van invloed is op de hoogte van de budgetten voor de overige ontvangers van geldelijke steun op voet van dit besluit.

Artikel 6

eerste lid

De in dit lid opgenomen bepaling ligt in het verlengde van de voorwaarde die is neergelegd in artikel 10, onderdeel c. De differentiatie van het woningaanbod waarop laatstgenoemd onderdeel doelt, kan immers mede worden bevorderd door het aantal van een bepaalde categorie woningen aan een maximum te binden. Het ligt voor de hand daarvoor die categorie te nemen die zonder een dergelijk maximum wellicht een te groot gedeelte van het woningbestand zou gaan uitmaken. Het in dit lid opgenomen vereiste geldt per ontvanger voor alle betrokken door hem te ontwikkelen bouwlocaties gezamenlijk. Voor een of meer afzonderlijke bouwlocaties kan het percentage, genoemd in dat onderdeel, dus lager liggen, mits dat percentage voor een of meer andere bouwlocaties hoger ligt.

tweede lid

Met dit lid wordt uitvoering gegeven aan de toezegging, waaraan in de voorlaatste alinea van hoofdstuk IV van het algemene deel van deze nota van toelichting is gerefereerd.

derde lid

In dit lid is bepaald dat de uitbreiding van de woningvoorraad steeds het resultaat is van toevoegingen en onttrekkingen (bijvoorbeeld sloop) aan die voorraad. Tevens is aangegeven welke nieuwe en bestaande woningen tot welke sector van die voorraad moeten worden gerekend. Dit lid is voor een juiste toepassing van het eerste en tweede lid onmisbaar. Met behulp van de in dit lid neergelegde omschrijvingen kan worden bepaald met hoeveel woningen de woningvoorraad als geheel en per prijsklasse wordt uitgebreid. Dit geschiedt als volgt.

Met gebruikmaking van de onderdelen b, onder 1°, en c, onder 1°, worden de toevoegingen aan de woningvoorraad berekend; de berekening van de onttrekkingen vindt plaats met gebruikmaking van de onderdelen b, onder 2°, en c, onder 2°. De zinsnede «aan die eigenaar als begunstigde ten goede komende» in onderdeel b, onder 2°, brengt tot uitdrukking, dat de zogenoemde premie-woningen in de zin van het Besluit woninggebonden subsidies (vóór inwerkingtreding van dat besluit veelal als premie C-woningen aangeduid) niet onder de woningen in de sociale-bouwsector worden begrepen. De geldelijke steun voor premie-woningen komt namelijk ten goede aan de opdrachtgevers tot de bouw van die woningen.

Vervolgens worden de uitbreidingen berekend door de te onttrekken aantallen woningen van de toe te voegen aantallen woningen af te trekken. Voor de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan de vier grote steden deel uitmaken wordt deze berekening uitgevoerd voor respectievelijk de bouwlocaties in nieuwe-uitleggebieden gezamenlijk en de bouwlocaties in en aan de stad gezamenlijk. Voor de overige ontvangers wordt een en ander berekend voor respectievelijk de bouwlocaties buiten de bebouwde kom gezamenlijk en de bouwlocaties binnen de bebouwde kom gezamenlijk. Hiermee zijn alle gegevens bekend die noodzakelijk zijn voor de toepassing van het eerste en tweede lid.

Artikel 8

eerste lid

In hoofdstuk III, paragraaf 1, van het algemene deel van deze nota van toelichting is aangegeven, dat een aan de verlening van de geldelijke steun voorafgaande toetsing van de bouwlocaties die rond de vier grote steden worden ontwikkeld niet noodzakelijk is. De toekenning van budgetten aan de betrokken samenwerkingsverbanden van gemeenten vindt dan ook plaats volgens een methodiek die niet afhankelijk is van het resultaat van een dergelijke toetsing. Ten behoeve van die toekenning is een vaste verdeelsleutel ontwikkeld waarbij, in tegenstelling tot bij de toetsing van de bouwlocaties die door andere potentiële ontvangers worden ontwikkeld, geen relatie bestaat met de werkelijke kosten van de betrokken bouwlocaties. Gebleken is dat de kostenramingen voor de in de aanhef van dit lid genoemde samenwerkingsverbanden zo weinig uiteenlopen, dat een afzonderlijke beoordeling van de plannen niet tot een wezenlijk andere besteding van middelen zal leiden. In de genoemde verdeelsleutel zal vooral rekening worden gehouden met de inspanning die eerderbedoelde samenwerkingsverbanden moeten plegen om hun taakstelling voor de woningbouw te realiseren. Voor de raming van de woningvoorraad waarop onderdeel a doelt, zullen de ter zake in de Trendbrief opgenomen cijfermatige gegevens als uitgangspunt worden gehanteerd.

tweede lid

In het kader van de voorbereiding van de Nota Belstato is onder meer geraamd hoeveel middelen er specifiek nodig zijn om door woningbouw op zogenoemde functieveranderingslocaties de tot ongeveer 2005 resterende stadsvernieuwingsopgave te realiseren. De aanduiding in dit lid van die bouwlocaties is dan ook aan de Nota Belstato ontleend. De in genoemde nota in aanmerking genomen functieveranderingslocaties zijn meestal gelegen in oudere stadswijken met veel vooroorlogse bebouwing.

Naar aanleiding van de voorbereidingen van enkele van de in het kader van dit besluit af te sluiten uitvoeringscontracten is gebleken, dat eerdergenoemde ramingen voor de vier grote steden bijstelling behoeven. Wegens het grote belang van een maximale benutting van de binnenstedelijke capaciteit is besloten de daartoe in het kader van het realiseren van de taakstelling voor de woningbouw in te zetten middelen te verhogen en deze verhoging, als toeslag op hun budget, toe te kennen aan de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan de vier grote steden deel uitmaken.

Tegenover het toekennen van genoemde toeslag staan logischerwijs extra prestatie-eisen, die inhouden dat naast de geraamde inspanning in het kader van de uitvoering van de Nota Belstato extra functieveranderingslocaties dienen te worden ontwikkeld. Bij deze extra prestatie-eisen alsmede de mate van bestedingsvrijheid is een onderscheid gemaakt tussen functieveranderingslocaties die op 1 januari 1990 bestonden en functieveranderingslocaties die na die datum beschikbaar zijn gekomen of nog komen. Voor de eerstgenoemde categorie geldt, dat de toeslag moet worden besteed in de gemeente Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage of Utrecht; voor de laatstgenoemde categorie geldt die beperking niet. Dit onderscheid houdt verband met de omstandigheid dat bij de berekening van de geldelijke steun die de vier genoemde gemeenten tot ongeveer 2005 zullen ontvangen ter uitvoering van hun beleid inzake de stadsvernieuwing mede rekening is gehouden met de functieveranderingslocaties die op 1 januari 1990 bestonden.

Met de in dit lid neergelegde verplichting om de toeslag voor die

bouwlocaties in de vier genoemde gemeenten te besteden, wordt bereikt dat alle geldelijke steun voor de ontwikkeling van die bouwlocaties aan die vier gemeenten ten goede komt. Deze verplichting is slechts dan niet van toepassing, voor zover een gemeente van die besteding afziet en in plaats daarvan de middelen worden ingezet voor de ontwikkeling van functieveranderingslocaties die op 1 januari 1990 bestonden en gelegen zijn in een van de andere bouwgemeenten in het betrokken samenwerkingsgebied.

derde lid

Dit lid bevat een voorziening voor de situaties waarin de ontwikkeling van een of meer bouwlocaties niet kan worden aangepakt wegens het optreden van specifieke knelpunten en daarmee gepaard gaande kostenstijgingen. De voorwaarde voor de berekening van een toeslag dat aannemelijk moet zijn gemaakt dat zonder die toeslag de ontwikkeling van een of meer bouwlocaties financieel niet mogelijk is, houdt in dat de andere financiële mogelijkheden om die situatie op te heffen dienen te zijn uitgeput. Dit betekent bijvoorbeeld dat in de verwervingsprijs van de grond voldoende rekening dient te zijn gehouden met omstandigheden waardoor de kosten van de ontwikkeling van bouwlocaties worden verhoogd. Evenzo dient maximaal gebruik te zijn en te worden gemaakt van de juridische mogelijkheden tot het verhalen van kosten.

Aangaande de hoogte van de toeslag zijn geen algemene normen te geven. Het doel van de toeslag is de ontwikkeling van bouwlocaties in een bepaald geval financieel mogelijk te maken. De toeslag zal dus niet meer behoeven te bedragen dan het bedrag waarmee dat doel in het betrokken geval wordt bereikt.

De kosten in verband waarmee ingevolge dit lid een toeslag kan worden berekend, zijn genoemd in de onderdelen a tot en met d. In onderdeel a gaat het om situaties waarin te verwerven gronden uiteenvallen in wel produktief en niet produktief te maken percelen (de zogenoemde snijverliezen). In onderdeel b wordt bedoeld op situaties waarin de kosten voor ontwikkeling worden opgedreven door het ineens moeten afschrijven van investeringen op af te breken kassen die in het andere geval nog lange tijd bruikbaar waren geweest. Onderdeel c doelt op de juridische onmogelijkheid in de betrokken kosten een tegemoetkoming op voet van de Wet bodembescherming toe te kennen, niet op de feitelijke onmogelijkheid daarvan wegens bijvoorbeeld een gebrek aan kasmiddelen. In dit onderdeel wordt bedoeld op de saneringsgevallen waarop genoemde wet niet van toepassing is (de zogenoemde niet-ernstige bodemverontreiniging).

Artikel 9

In dit artikel wordt geregeld welke gegevens dienen te worden verstrekt in het kader van de toetsing van de bouwlocaties die niet onder de werking van artikel 8 vallen. Deze gegevens zijn noodzakelijk om die bouwlocaties, voor zover zij gelegen zijn buiten de bebouwde kom in de zin van dit besluit, te toetsen uit een oogpunt van voldoende woningproductie, aan criteria die verband houden met het beleid inzake de ruimtelijke ordening en aan financiële criteria.

Artikel 10

In de Vinex staan de uitgangspunten van het ruimtelijk beleid beschreven. Op een aantal punten hebben die uitgangspunten raakvlakken met de ontwikkeling van bouwlocaties. Voorkomen dient te worden, dat de ontwikkeling van bouwlocaties plaatsvindt op een wijze die onvoldoende recht doet aan de uitgangspunten van het ruimtelijk

beleid. Daarom worden de plannen voor die bouwlocaties, voordat budgetten voor de ontwikkeling daarvan worden toegekend, getoetst aan de vier in dit artikel neergelegde criteria.

Onderdeel a houdt in, dat een hoge mate van bundeling van de functies wonen, werken en verzorging dient te worden bereikt. Met die bundeling wordt onder meer beoogd de groei van de mobiliteit te beperken, het gebruik van de fiets en het openbaar vervoer te bevorderen en de verdere verstedelijking van het landelijk gebied te beperken.

Het in onderdeel b opgenomen vereiste brengt tot uitdrukking, dat het ruimtelijk beleid er op gericht is nieuwe woon-, werk- en recreatiegebieden en verzorgingselementen in en zo dicht mogelijk bij grote en middelgrote steden te lokaliseren. Hiermee wordt een goede ontsluiting van die gebieden door stedelijk en stadsgewestelijk openbaar vervoer en langzaam verkeer in de hand gewerkt en worden de open ruimten gevrijwaard van verstedelijking, mede ten behoeve van natuur, landschap, openluchtrecreatie en landbouw.

Het streven in het kader van het ruimtelijk beleid naar een gedifferentieerde samenstelling van de woningvoorraad, in samenhang met het in dat kader streven naar een gedifferentieerd aanbod in soorten werkgelegenheid, is van voldoende gewicht om de in onderdeel c opgenomen eis te stellen.

Het in onderdeel d opgenomen vereiste houdt verband met het van rijkswege aanwijzen van zogenoemde bufferzones. In de bewoordingen van de Vinex zijn dit goed ingerichte open ruimten tussen stadsgewesten waarin door zorgvuldige bestemming, inrichting en beheer en door grondaankopen door de overheid een duurzaam agrarisch grondgebruik en in delen een inrichting voor recreatie, bos en natuur wordt nagestreefd. Onderdeel d beoogt te bewerkstelligen dat de plannen voor de ontwikkeling van bouwlocaties stroken met dit aspect van het rijksbeleid.

Artikel 11

Het is de bedoeling, dat van rijkswege wordt beoordeeld hoe hoog de kosten van een bouwlocatie buiten de bebouwde kom naar verwachting zijn en welke opbrengsten van een zodanige bouwlocatie zijn te verwachten. Dit zal geschieden aan de hand van bij ministeriële regeling vast te stellen normen, waarin de verschillende mogelijke kostencomponenten en -soorten en de te verwachten opbrengsten in verband worden gebracht met de mate van dichtheid van woningbouw. Bij die beoordeling zullen de ingevolge artikel 9 door de potentiële ontvangers verstrekte opgaven aan de eerderbedoelde normen worden getoetst.

Een beoordeling van de kosten van bouwlocaties in de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan de vier grote steden deel uitmaken, en van de overige bouwlocaties die binnen de bebouwde kom gelegen zijn, is niet noodzakelijk, omdat met betrekking tot die bouwlocaties voor een wijze van berekening van het budget is gekozen die niet van de kosten voor die bouwlocaties afhankelijk is.

Artikel 12

In het eerste lid is bepaald hoe het verschil tussen de opbrengsten en de kosten van bouwlocaties wordt vastgesteld. De hoogte van de geldelijke steun wordt mede gebaseerd op de uitkomst van die vaststelling. Met dit systeem wordt beoogd te bewerkstelligen dat de ontvanger, indien bij die vaststelling bouwlocaties betrokken zijn die overschotten genereren, overgaat tot verevening tussen die kosten en opbrengsten, ofwel het

gebruiken van die overschotten voor de dekking van tekorten op andere bouwlocaties. Ingeval de ontvanger die verevening niet toepast, zal hij in de regel moeite hebben om aan het uitvoeringscontract te voldoen. Deze systematiek maakt een – moeilijk te handhaven – wettelijke verplichting tot verevening overbodig.

Na de vaststelling van het verschil tussen de kosten en opbrengsten van bouwlocaties kan in beginsel tot de toekenning van budgetten worden overgegaan. Uit de vaststelling van het saldo kan echter blijken dat de kosten van bepaalde bouwlocaties of van alle bouwlocaties gezamenlijk buitensporig hoog zijn, of dat er niet of nauwelijks sprake is van overschotten, zodat er (nagenoeg) geen verevening in bovenbedoelde zin optreedt. In deze gevallen kan de minister blijkens het tweede lid besluiten wijzigingen aan te brengen in het pakket bij de vaststelling van het budget te betrekken bouwlocaties. Daarbij kunnen bouwlocaties met minder hoge tekorten of bouwlocaties met overschotten aan dat pakket worden toegevoegd. Ook is het los daarvan of in samenhang daarmee mogelijk om door de ontvanger in aanmerking gebrachte bouwlocaties niet bij de vaststelling van het budget te betrekken. Bij dit laatste zal het in de regel om bouwlocaties met hoge tekorten gaan. Het ligt in de rede dat door een dergelijk besluit het realiseren van de taakstelling voor de woningbouw niet in gevaar komt.

Bij het nemen van een besluit als bedoeld in het tweede lid dienen blijkens het derde lid steeds de gevolgen voor het bereiken van de doelstellingen van het rijksbeleid inzake de volkshuisvesting en de ruimtelijke ordening te worden afgewogen tegen de door dat besluit voor het Rijk te behalen financiële voordelen.

Artikel 13

In dit artikel wordt de hoogte geregeld van de toe te kennen budgetten aan de drie samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan Eindhoven en Helmond, Enschede en Hengelo (O), respectievelijk Arnhem en Nijmegen deel uitmaken.

Uit dit artikel blijkt dat de geldelijke steun niet het gehele negatieve saldo tussen kosten en opbrengsten opheft, maar dat wordt uit gegaan van de gedachte dat het Rijk vooraf zijn bijdrage in het geraamde tekort bepaalt en de verdere verantwoordelijkheid, ook in financiële zin, bij de ontvanger ligt. Bij het gedeelte van het budget dat voor de ontwikkeling van de bouwlocaties binnen de bebouwde kom in de zin van dit besluit is vastgesteld, geldt voor de hoogte van het aandeel van het Rijk een normbedrag per woning (eerste lid, onderdeel a). Dit bedrag vloeit voort uit berekeningen die zijn gemaakt in het kader van het opstellen van de Nota Belstato. Daarmee wordt in financiële zin aangesloten bij de ramingen voor de stadsvernieuwingsopgave als in die nota neergelegd.

Uit onderdeel b van het eerste lid blijkt dat het tekort, voor zover het is berekend voor de ontwikkeling van bouwlocaties buiten de bebouwde kom, voor de helft voor rekening van het Rijk en voor de andere helft voor rekening van de ontvanger dient te komen. Slechts bij een uitkomst van de beoordeling waarbij de kosten voor bouwlocaties buiten de bebouwde kom hoger zijn dan de opbrengsten, wordt voor die bouwlocaties geldelijke steun noodzakelijk geacht en verleend. Ook wanneer na toepassing van artikel 12, tweede lid, voor een ontvanger de opbrengsten hoger zouden worden dan de kosten, wordt voor geen van de bouwlocaties buiten de bebouwde kom op diens grondgebied geldelijke steun op voet van dit besluit verleend.

Artikel 16

Het aangeven van de wijze van berekening van de hoogte van het budget zal steeds onder meer het afzonderlijk specificeren van de hoogte van toeslagen dienen in te houden.

Artikel 17

Uit dit artikel blijkt dat in dit besluit geen regels zijn gegeven over het aantal en de hoogte van de jaarbedragen. Hierover dient tussen de Staat en elk van de ontvangers overeenstemming te worden bereikt. Dit hangt samen met het gegeven dat in het uitvoeringscontract wordt bepaald in welk tempo de bouwlocaties worden ontwikkeld. Verwezen wordt naar artikel 5, eerste lid, onderdelen c en e. Dat tempo hangt niet alleen af van het tempo waarin woningen en andere gebouwen worden gebouwd, maar ook van het tempo waarin eventueel noodzakelijke bodemsanering en de aanleg van openbaar-vervoervoorzieningen plaatsvindt. De tweede volzin van het eerste lid heeft uitsluitend betrekking op een wijziging in het betaallritme en niet op een wijziging van het budget.

Artikel 18

In het eerste lid is geregeld dat de nog uit te betalen jaarbedragen stijgen of dalen naarmate de kosten van investeringen in de bouw van woningen en andere gebouwen stijgen of dalen. De budgetten stijgen of dalen met hetzelfde bedrag. Daardoor blijft gedurende de gehele contractperiode de rijksbijdrage in reële termen een ongeveer constant deel uitmaken van het te dekken tekort bij de ontwikkeling van bouwlocaties van een ontvanger. Een volgens het eerste lid eenmaal berekende stijging of daling wordt naderhand niet meer gecorrigeerd aan de hand van het werkelijke prijsindexcijfer voor investeringen in woningen en gebouwen. Die stijging of daling wordt bij de eerstvolgende uitbetaling van een jaarbedrag daarin doorberekend.

Toepassing van het tweede lid kan tot zowel een verhoging als een verlaging van alle jaarbedragen leiden. Die toepassing heeft echter geen invloed op de hoogte van het budget. Bij verlaging van jaarbedragen is het Rijk over het later te betalen bedrag de wettelijke rente verschuldigd. Voor de toepassing van het tweede lid is geen overeenstemming met de ontvanger nodig. Bij tegenvallers in de kassfeer zou dit de mogelijkheden tot het opvangen daarvan te zeer beperken.

Artikel 19

Met de in dit artikel opgenomen verplichting is beoogd te bewerkstelligen dat het Rijk steeds over voldoende actuele informatie beschikt over de stand van zaken bij de ontwikkeling van bouwlocaties. Zo wordt onder meer voorkomen dat gedurende meerdere jaren een ontwikkeling van bouwlocaties plaatsvindt die niet in overeenstemming is met het uitvoeringscontract, en dit niet bij het Rijk bekend is.

De in dit artikel bedoelde mededeling is met name van belang in situaties dat de doelstellingen die in het uitvoeringscontract zijn opgenomen niet worden gehaald. In die gevallen zijn de voor ontwikkeling van bouwlocaties verleende budgetten immers te hoog. Zowel het Rijk, uit een oogpunt van doelmatige besteding van middelen, als de ontvanger kan belang hebben bij een zo vroeg mogelijke opheffing van fricties tussen het uitvoeringscontract en hetgeen in de praktijk haalbaar blijkt te zijn. De informatie kan echter ook een andere inhoud hebben. De verklaring dat de betrokken ontvanger het uitvoeringscontract zal nakomen, zal vanzelfsprekend alleen kunnen worden afgegeven, indien zich omtrent die nakoming geen probleem voordoet. In andere gevallen,

waarin enerzijds niet vaststaat dat die ontvanger het contract niet zal kunnen nakomen maar anderzijds onvoldoende grond voor een dergelijke stellige verklaring bestaat (zoals bij vertragingen in de nakoming of financiële problemen die op termijn lijken te kunnen ingelopen respectievelijk opgelost) is de uitspraak dat de ontvanger op de nakoming van het uitvoeringscontract vertrouwt op haar plaats. Een dergelijke uitspraak is enerzijds minder stellig dan eerderbedoelde verklaring en anderzijds niet wellicht nodeloos pessimistisch over het eindresultaat.

Over de wijze waarop de mededeling dient te worden gedaan, zijn geen voorschriften gegeven. Deze kan onder meer geschieden door een deel van de gemeentelijke jaarrekening of een jaarrekening regionaal grondbeleid in te zenden. In die gevallen zal wel steeds een toelichting noodzakelijk zijn om een voldoende inzicht te bieden in de stand van zaken bij de ontwikkeling van de bouwlocaties.

Artikel 20

De in dit artikel opgenomen procedures en termijnen zijn er op gericht dat het Rijk, bij een te late mededeling, toch binnen een afzienbare termijn over die mededeling zal beschikken. Zij zijn gelijk aan de procedures en termijnen die in hetzelfde verband in artikel 17 van het Besluit woninggebonden subsidies zijn opgenomen.

Artikel 21

Na een mededeling als bedoeld in artikel 19 waarin het bevoegd gezag meldt dat de ontvanger niet kan voldoen aan één of meer verplichtingen uit het uitvoeringscontract zal in de regel overleg plaatsvinden tussen de minister en de betrokken ontvanger, met de bedoeling om in onderlinge overeenstemming dat contract zodanig te wijzigen, en daarmee de geldelijke steun zodanig aan te passen, dat de ontwikkeling van de betrokken bouwlocaties (weer) volgens dat contract plaatsvindt en met behulp van een bij de gewijzigde situatie passend bedrag aan geldelijke steun. Indien en zolang dat overleg niet tot resultaat leidt, is de ontvanger uiteraard net als voordien tot de nakoming van dat contract gehouden.

Artikel 22

In dit artikel zijn de bepalingen neergelegd die betrekking hebben op het, éénmalig aan het Rijk uit te brengen, tussentijdse verslag over de voortgang van de ontwikkeling van de bouwlocaties. In het verslag dient, behalve de ontvangsten en de uitgaven ten laste van het budget, tevens te worden verantwoord of is voldaan aan bepaalde voorwaarden.

De in het tweede lid bedoelde vergelijking dient ertoe om vast te stellen of de rentestand zodanig wijzigt, dat er aanleiding is om het budget aan te passen. Die aanpassingsmogelijkheid is geregeld in artikel 25.

Artikel 23

De sanctie die in het zesde lid is neergelegd, is gelijk aan de sanctie die in artikel 17, zesde lid, van het Besluit woninggebonden subsidies is opgenomen. Verwezen wordt naar de toelichting op artikel 20.

Artikel 24

De toepassing van dit artikel leidt niet tot verlaging van het budget. Wel zal er bij opschortingen als in dit artikel bedoeld steeds sprake zijn van enig renteverlies. Dit komt voor rekening van de ontvanger, aan wie immers ook het niet tijdig voldoen aan het betrokken onderdeel van het uitvoeringscontract kan worden tegengeworpen.

Artikel 25

Dit artikel houdt in, dat een aanpassing van het budget naar boven of naar beneden plaatsvindt in geval van bepaalde wijzigingen van de rentestand. Deze aanpassing betreft uitsluitend het gedeelte van het budget dat kan worden toegerekend aan het nog resterende gedeelte van de contractperiode waarvoor de gewijzigde rentestand geldt. Bij een rentefluctuatie van één procent of minder vindt geen aanpassing plaats. Ook hiermee wordt beoogd om het aandeel van het Rijk in het tekort bij de ontwikkeling van bouwlocaties in reële termen zo constant mogelijk te houden.

Het in het tweede lid genoemde percentage is tot stand gekomen door, rekening houdend met een tijdsverschil van 1,5 jaar tussen de investering en de realisatie van de opbrengsten daarvan en een rentefluctuatie in die periode van net boven de 1 procent, de minimale wijziging van die opbrengsten te berekenen die nodig is om het rendement op die investering in reële termen constant te houden.

Artikel 26

De verantwoording aan het einde van de contractperiode, geregeld in dit artikel en in de artikelen 27 en 28, strekt zich net als de tussentijdse verantwoording, bedoeld in artikel 22, eerste lid, uit tot de naleving van bepaalde voorwaarden. Ook als de ontwikkeling van de bouwlocaties nog niet is voltooid, dient het verslag inzake die voltooiing volgens dit artikel tijdig te worden uitgebracht. Zodoende wordt het Rijk op de hoogte gesteld van tegen het einde van de contractperiode optredende veranderingen. In dat geval dient ingevolge artikel 28 de voltooiing later alsnog te worden gemeld; in de regel zal voorafgaand daaraan overleg plaatsvinden tussen de minister en de betrokken ontvanger, met de bedoeling tot afspraken te komen over het tijdstip van voltooiing.

Artikel 27

Door het in het eerste lid noemen van artikel 5, eerste lid, onderdeel a, wordt beoogd te bewerkstelligen dat in elk geval de bouwlocaties die in het uitvoeringscontract zijn opgenomen, worden ontwikkeld. De artikelen 5, eerste lid, onderdeel g, en tweede lid, 6, eerste en tweede lid, en 8, tweede lid, tweede volzin, die ook in het eerste lid van dit artikel worden genoemd, omvatten gezamenlijk datgene waaraan een ontwikkelde bouwlocatie dient te voldoen, voor zover dit met aantallen en categorieën woningen te maken heeft. Indien slechts tekortkomingen te constateren zijn met betrekking tot de ontwikkeling van de functieveranderingslocaties, zal de intrekking redelijkerwijs geen hoger bedrag dan de daarvoor berekende toeslag kunnen belopen.

De intrekkingsovereenkomsten die in het tweede lid zijn opgenomen, zullen naar verwachting slechts bij uitzondering van toepassing zijn.

Een intrekking ingevolge dit artikel betekent, dat reeds uitbetaalde gelden geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd.

Artikel 29

Om experimenten te stimuleren en daarover te adviseren is in 1988 de Stichting Stuurgroep Experimenten Volkshuisvesting in het leven geroepen. In gevallen dat dit besluit belemmeringen opwerpt voor het slagen van een experiment waarmee die stichting – als de door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer aangewezen instantie, bedoeld in het eerste lid – heeft ingestemd, moet van dit besluit kunnen worden afgeweken. Het eerste lid opent die mogelijkheid.

In het tweede lid is een voorziening getroffen voor die gevallen, dat een experiment is afgesloten, het resultaat ervan aanleiding vormt voor wijziging van dit besluit en die wijziging nog niet haar beslag heeft gekregen. Met die voorziening wordt voorkomen, dat in de periode tussen de afsluiting van dat experiment en het in werking treden van de wijziging van dit besluit waarmee de noodzaak tot afwijking wordt opgeheven, afwijking van dit besluit niet meer mogelijk is.

Artikel 30

Dit artikel voorziet in de technische aanpassingen van dit besluit die nodig zijn bij inwerkingtreding, nadat het tot wet is verheven, van het voorstel voor een Kaderwet bestuur in verandering.

Artikel 31

Vóór de bekendmaking van dit besluit zijn over de inhoud van verschillende uitvoeringscontracten onderhandelingen gevoerd; deze onderhandelingen en de consultatieprocedures waren in sommige gevallen al zo ver gevorderd, dat ondertekening van die contracten rond die bekendmaking heeft plaatsgevonden.

Elk contract dient, om als uitvoeringscontract in de zin van dit besluit te kunnen worden aangemerkt, te voldoen aan de procedurele en inhoudelijke voorschriften van dit besluit. Voldoet dat contract daaraan, dan is zo'n contract volgens dit artikel een uitvoeringscontract in de zin van dit besluit. Zonder deze bepaling zouden de voorschriften van dit besluit kunnen worden ontgaan door het vóór de inwerkingtreding daarvan doorlopen van procedures met het oogmerk uitvoeringscontracten af te sluiten.

BIJLAGEN

Bijlage II A bevat een model voor een protocol voor een accountantsverklaring. De bedoeling van de verklaring is de vaststelling van de juistheid van de bestedingen en ontvangsten, en de vaststelling van de rechtmatige naleving van de gestelde voorschriften bij het toegekende budget, zowel die van het besluit als die in het uitvoeringscontract. Daartoe dient de accountant te controleren of de opgave volledig is en de aangegane verplichtingen ten laste van het ingevolge dit besluit toegekende budget zijn gebracht, en of die voorschriften zijn nageleefd.

Indien het verslag (zie bijlagen I A en I B) aan de genoemde vereisten voldoet, kan een goedkeurende verklaring worden afgegeven. Een model daarvoor is opgenomen in bijlage II B. Een eventuele afkeurende verklaring kan om verschillende redenen afkeurend luiden. Een model daarvoor is dan ook niet voorgeschreven. Het ligt in de rede, dat de accountant zo veel mogelijk aansluit bij het model voor de goedkeurende verklaring en voorts bij wat ter zake in de beroepsgroep gebruikelijk is.

Het voorschrift in bijlage II A, onderdeel «Richtlijnen», punt 4, eerste volzin, vloeit voort uit de ontwikkelingen op het terrein van de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van subsidies, met betrekking waartoe onder andere in de Gemeentewet en de vijfde wijziging van de Comptabiliteitswet bepalingen zijn opgenomen. Het onderstreept dat het gewenst is dat de rechtmatigheidscontrole van de accountant zich mede uitstrekt tot het door het bevoegd gezag van het samenwerkingsverband van gemeenten gevoerde beleid ter zake van het tegengaan van misbruik en oneigenlijk gebruik van locatiegebonden subsidies. De eerderbedoelde wettelijke bepalingen hebben geen raakvlak met een eventuele verplichting tot fraudemelding door accountants, waaromtrent momenteel wetgeving wordt voorbereid.

Punt 5 van het onderdeel «Richtlijnen» bevat een materialiteitscriterium dat de accountant van de ontvanger dient te hanteren bij het afgeven van zijn verklaring. Dit criterium houdt een voor het budget ten hoogste toegestane foutfractie in, uitgedrukt in een percentage van dat budget. Bij overschrijding van dat percentage is afgifte van een goedkeurende verklaring zonder beperking niet mogelijk. Het stellen van dat criterium maakt een vlottere verantwoording van de minister over de aangegane verplichtingen en de daaruit voortvloeiende uitgaven van diens ministerie, alsmede over het eventuele misbruik en oneigenlijke gebruik van locatiegebonden subsidies, mogelijk dan zonder dat criterium het geval zou zijn. Het beoogt bovendien een grotere uniformiteit van de verantwoording door het bevoegd gezag van het samenwerkingsverband van gemeenten aan het Rijk te bevorderen.

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. Heerma